

55

DE
DOTE
OMNIUM BONORUM.

Occas. Leg. & C. de Jm. Dot.

CONSENSU

ILLUSTRIS ICTORUM ORDINIS

IN

ACADEMIA PATRIA

P.R.O.

GRADU DOCTORALI

RITE CONSEQUENDO

PUBLICO DISSERUIT

M. JO. AUGUST. NEUBER

LIPS.

AD DIEM XX. DECEMBER. A. R. MDCCLXII.

LITTERIS PUBLICIS

CONSPECTUS DISSERTATIONIS.

- §. I. *Ingressus.*
 §. II. *Quae methodus in presenti adhibeatur.*
 §. III. *De Autore Legis nostrae sermo instituitur.*
 §. IV. *Rationes ejusdem suppeditantur.*
 §. V. *Quibus personis jus omnia bona in dotem dandi competat.*
 §. VI. *An feminae illustres omnia bona in dotem dare possint?*
 §. VII. *Quid in matrimonio ad morganicam contracto obtineat?*
 §. VIII. *An idem sit dicendam de femina minorenni?*
 §. IX. *De sponsa disquiritur.*
 §. X. *De femina haeretica agitur.*
 §. XI. *An idem in uxoribus ad secunda vota transvolantibus?*
 §. XII. *Quid juris in feminis natura prohibitis?*
 §. XIII. *Quibus personis uniuersa bona in dotem dari possunt.*
 §. XIV. *Quenam bona in dotem dari possint?*
 §. XV. *An igitur bona mobilia?*
 §. XVI. *Bona immobilia?*
 §. XVII. *Res incorporales?*
 §. XVIII. *Nomina?*
 §. XIX. *Bona futura?*
 §. XX. *Bona paraphernalia?*
 §. XXI. *Bona receptitia?*
 §. XXII. *Res Geradicae?*
 §. XXIII. *Dimidia donorum nuptialium?*
 §. XXIV. *Res alienae?*
 §. XXV. *Litigiosa?*
 §. XXVI. *Fideicommissariae?*
 §. XXVII. *An idem obtineat in partibus metallicis?*
 §. XXVIII. *Fendum quousque in dotem dari possit?*
 §. XXIX.

- §. XXIX. *Omnibus bonis in dotem datis id videtur datum, quod deducto
are alieno superest.*
- §. XXX. *Dos ut plurimum constituitur pactis dotalibus.*
- §. XXXI. *De consensu curatoris disquiritur.*
- §. XXXII. *Jure civili per pacta dotalia in dote omnium bonorum succes-
sio non tribuitur.*
- §. XXXIII. *Dos debet tradi.*
- §. XXXIV. *Maritus non cogitur omnia bona dotis loco accipere.*
- §. XXXV. *Sola confessione mariti dos illata non probatur.*
- §. XXXVI. *Pactum de lucranda dote omnium bonorum valet.*
- §. XXXVII. *In dubio bona uxoris pro paraphernalibus sunt censenda.*
- §. XXXVIII. *Dos omnium bonorum datur vel aestimato, vel in aestimato.*
- §. XXXIX. *Fidejussor ab uxore ratione dotis omnium bonorum non pot-
est exigi.*
- §. XL. *Maritus dotis sit Dominus civilis.*
- §. XLI. *Res immobiles maritus alienare nequit.*
- §. XLII. *Maritus rei dotalis fructus percipit.*
- §. XLIII. *Præstat autem culpam & diligentiam, ut & cetera matrimo-
nii onera.*
- §. XLIV. *Intuitu actionum maritus sit procurator in rem suam.*
- §. XLV. *Quenam bona maritus lucretur, uxore mortua, disquiritur.*
- §. XLVI. *Maritus gaudet beneficio competentie.*
- §. XLVII. *Uxori singulare competit privilegium.*
- §. XLVIII. *Dos omnium bonorum interdum constatate matrimonio repe-
ti potest.*
- §. XLIX. *In quibusdam casibus uxor dotem plane repetere nequit.*
- §. L. *Si bona mariti ad mortem damnati fisco addicta, uxor tamen re-
petit dotem.*
- §. LI. *In quibusdam casibus maritus lucro dotis excidit.*
- §. LII. *Omnia bona propter nuptias donari possunt.*

DISSERTATIO
DE
DOTE OMNIUM BONORVM.

Occas. Leg. 4 C. de Jur. Dot.

§. 1.

Reipublicæ interest mulieres dotes
salvas habere, propter quas nu- *Ingressus.*
bere possunt, inquit Paulus in *L.*
2. 7. de Jur. Dot. Cui Calculum
addit Pomponius in *L. 1. 7. solut.*
matrim. afferens: Dotium cau-
sam semper & ubique præcipu-
am esse, imo conducere ipsi bo-
no publico, dotes mulieribus conservari, cum dotatas esse
fœminas ad sobolem procreandam (inde Reipublicæ na-
fci dicimur, in *L. 1. §. 15. 7. de ventr. in poss. mitt.*) replen-
damque liberis civitatem, maximo sit necessarium. Quem
in finem multa privilegia in favorem dotis in jure inveniuntur
introducenda, quæ ordine suo in præsentem tangere animum
non induxi, inprimis, cum de iisdem in subsequenti §. 2. ubi
uberiorem disserendi occasionem nactus sum, saltem mihi
sufficiat, nunc unico casu favorem dotis demonstrasse,
A sic

fic enim ex modo memoratis legibus colligere licet cum Carpzovio *P. II. Const. 39. Def. 18.* ex emphyteutico fundo in dotem dato non solvi laudemium, quia necessaria & publice utilis causa adest, *Conf. Const. El. Nov. 1. von der Lehnr wahr §. alfo & seq.* Et quamvis negativam tueri videatur sententiam Ant. Faber, quem apud Carpzovium *c. l.* allegatum legere licet, ea potissimum ratione ductus, quoniam datio in dotem vera sit alienatio, sic recte jam eidem responsum fuit à Dn. Carpzov. *c. l.*, dum dicit, hanc alienationem esse necessariam, publice autem interesse, mulieres nubere, iisque dotes constitui. Licet autem huic controversiæ prolixius implicari nolim, interim tamen rem ita expediendam esse, persuasum mihi habeo, si scilicet consideretur, an dos constituatur ab ipso parente, aut ab uxore. Priori casu omnino facio cum Carpzovio, ita, ut hæc alienatio facta, tanquam necessaria sit attendenda, *d. Const. El.* Quod autem attinet ad posteriorem, sic plane nego, alienationem quandam intercedere, cum maritus quidem fiat dominus, sed saltem civilis, inde eo mortuo iterum redeat ad uxorem, si modo pactum de dote lucranda cesset, cum enim hic alienatio adsit, ea autem minus necessaria, nullas dubito, quin laudemium solvi debeat. Ex quo unico casu satis constat, quantus sit favor dotis. confer. *l. 12. C. qui potior. in pign.* Cum igitur in genere, satis sollicitè fuerit prospectum mulieribus in causa dotis, in eo quoque uxoribus singularis favor concessus est, cum Imperator Alexander ipsis licentiam universa bona marito in dotem dandi indulserit in *l. 4. C. de jur. Dot.* quam legem penitiori jam subjicere disquisitioni haud abs re fore censui. Verba legis ita concepta sunt:

Nulla

*Nulla lege prohibitum est, universa
bona in dotem marito fœminam dare.*

§. II. Lex 4. C. de Jur. Dot. proponit regulam: *Fœmina marito suo omnia bona in dotem dare potest.* Satis igitur commode ita institutum nostrum persequi licebit, ut in Autorem nostræ Constitutionis inquiramus, deinde, quibus personis jus universa bona marito in dotem dandi competat, & in quibus rebus ipsa dos obtineat, dispiciamus. Quibus rite peractis, de modo constituendi Dotem, & de effectibus occasio differendi existet; nec minus sub finem admonebitur, qua ratione iterum desinat.

§. III. Autor legis nostræ est Alexander Augustus. Per Alexandrum hic intelligendus Marcus Aurelius Severus Alexander, Mammææ filius. Concisus Aurelius Alexander & Alexander Severus postea dictus. Qui anno ducentesimo vigesimo secundo Imperium, post varium Antoninum Heliogabalum adeptus erat, annum ætatis agens decimum sextum. Optimis usus est consiliariis, Fabio nempe Sabino, Domitio, Ulpiano, Paulo, ut taceam alios, qui copiose possent adduci, nisi brevitatis amore eos consulto omitterem. Hinc quoque Wesenbecius in Paratitlis de Servitut. n. 5. p. 435. scribit: *Hiscæ temporibus præcipuos Jctos, de quorum responsis Digesta confecta sunt, floruisse.* Alexandro quoque ducitur laudi, cum justitiâ, quam maxime deditum fuisse, optime enim sciebat effectum Ciceronis: *Eum scilicet, qui adipisci veram gloriam vellet, justitiâ fungi debere officii.* Præterea Imperator noster immortalem sibi gloriam acquisivit, cum Christianis maxime cuperet, nec erga eosdem, se gereret crudelem,

& si nonnullis fidem facere volumus, clam Christianifimo addictus fuerit. Quamvis vero laudabiliter regno præfuerat, à seditiofis tamen quibusdam militibus una cum uxore fua, anna fua ætatis vigefimo nono, Imperii autem decimo quarto, interfectus fuit. De fupplicante denique, ad quem fcilicet hæc constitutio emiffa fuit, ut & de fubfcriptione, quæ quidem tempus, five diem & confulem continet, nihil notatu dignum occurrit, hinc in præfens nobis fufficiat, Autoris legis feciffe mentionem.

Rationes ejusdem fupplicantis.

§. IV. Constitutionem autem noftram, fuis non defuiti rationibus, haud difficulter probari poterit. Enimvero nulla profus lex adefit, uti ipfe Imperator Alexander hic loquitur, quæ hanc constitutionem impediatur. Quodcunque autem non eft, prohibitum, illud permiffum effe cenfetur. *l. 7. C. de Religiof.* hinc facile libertatem præfumimus. Ad prohibitionem vero provocans, eandem probare tenetur. *arg. l. 22. n. de probat.* Quilibet enim regulariter rerum fuarum liber eft moderator & arbiter. *l. 21. C. mandat.* & cuilibet licet facere, quodcunque velit, nifi quis vi aut jure prohibeatur. *§. 1. J. de Jur. Perfon.* Ratio autem, cur nullibi ulla prohibitio inveniatur, dubio procul in eo confiftit, quoniam mulieribus refpectu bonorum dotalium, optime in legibus fuerit profpectum, ita, ut nullum periculum hoc cafu reformidare neceffe habeant. Afte vero dictis non fine ratione obftare videtur, quod dos fit donatio. *l. f. C. de donat. aut. nupt.* Gyphan. *ad. l. 4. C. de Jur. Dot.* Berg. *Differt. XLIX. §. 25. p. m. 1537.* Donationem autem omnium bonorum minime valere, cum nemo fibi facultatem teftandi adimere queat. *l. 22. n. de legat. 3.* Huic tamen dubio triplici via obviam

obviam ire placet. Primò igitur prorsus negatur, dotem esse meram donationem, hoc quidem largior, dotem esse speciem donationis, non tamen meram donationem, mulier enim multum juris retinet in dote. *l. 29. C. de Jur. Dot.* & sic comparatio cum donatione omnium bonorum h. l. commodè institui non poterit. Deinde concedere non possum, donationem omnium bonorum esse legibus interdictam. Quamvis enim in gratiam potissimum donatorum olim leges existerent, quibus liberalitati civium modus ponebatur, uti videmus in Lege Cincia qua non solum certæ personæ prohibebantur donum capere, sed & constitutum erat, ne rata esset donatio ducentos aureos excedens. *S. 2. Inst. de Donation.* Gravina *de Orig. Jur. p. m. 55. § 631. seqq.* Successu tamen temporis per universitatem bona omnia donare permissum fuit. *l. 35. §. 4. § 5. C. de donat. l. 5. C. de offic. donat. l. 8. C. de revocand. donat. j. Magnif. Dn. Menken. in Tract. Synopt. 7. ad Tit. de Donat. p. m. 485.* Nec ultimo loco huic sententiæ adversatur, sanctio *l. 22. 7. de legat. 3.* licet enim nemo facultatem testandi sibi adimere queat, hic tamen testamenti factio saltem indirectè auferitur, quod fieri jura permittunt. *a. Autb. Ingressi. C. de Sacrosf. Eccles.*

§. V. Cum rationes attulerimus, quæ legis nostræ æquitatem satis superque commendare possunt; haud abs re fore existimamus, ut personas, quibus jus universa bona marito in dotem dandi competat, consideremus. Omnes autem feminæ bona sua dotis loco in maritum conferre possunt, modo hæc licentia nec naturâ, nec lege ullò modo sit restricta, enim vero, si quædam prohibitio, sive sit legis, sive ab ipsa natura dependeat, adfit, tunc extra

Quibus personis jus omnia bona in dotem dandi competit.

controverfiam est positum, hance prohibitionem effectum suum fortiri, uti etiam in subsequentiibus §. §. deducere placet.

An fœmina Illustres omnia bona in dotem dare possint?

§. VI. Oculos autem statim converto ad fœminam illustrem, quousque ea bona sua in dotem dare possit. Equidem plerumque in illustribus familiis certam quantitatem constitutam fuisse observare licet, ita, ut in Familiis Marchionum Brandenburgicorum dos filiarum determinata sit 1200. florenorum, besamt ziemlicher Ausfertigung nach derselben Würden und Ehren, doch soll ihnen kein Land und Leute gegeben werden, ut alias familias Illustres jam taceam. confer. Myler. *ad Rumelin. Part. 3. Diss. 5. th. 24. Limb. Observ. ad Aur. Bull. cap. 25. §. 2. obs. 8.* Nullum dubium tamen superest, quo minus illustris fœmina interdum universa bona in dotem dare possit. Ubi id silentio non est prætereundum, quod plerumque filiabus illustribus dos in numerata pecunia consistens assignetur. Minime autem certa terræ portio vel pars Domani Regii. Nec ratio hac ex parte obsecrasset, fœminæ enim in alicnam familiam transeunt, ad quas feuda non sine dispendio & præjudicio status publici derivari possunt. Johann. Papon. *in Arrest. Lib. 3. tit. 10. Arrest. 1.* Quamvis non sit iusticias eundum, in Illustri dote constituenda, præcipue ad consuetudinis vigorem attendendum esse. confer. Ahasverus Fritsch. *in Supplem. Speid. Besold. p. 58.* Quid hoc intuitu sit observandum ratione filiarum illustrium patrum Apanagiatorum, hæc accuratè discussa fuerunt à Petro Mullero *in Diss. de onere Dot. Fil. Illustr. Patr. Apanag. c. 2. §. 1. seqq.*

§. VII.

§. VII. Cum dictum fuerit, quid ratione feminae Quid in matrimonio ad morganaticam contractio obtineat. Illustris obtineat, nunc legem nostram ad eam quoque mulierem applicare licebit, quæ minus solenniter ducta fuit à marito Illustri, quod matrimonium ad morganaticam contractum audit. 2. F. 29. Myler. ab Ehrenbach. in *Gamolog. Princip. Imper. c. 6. n. 43.* Diether. in *Orb. Literat. sv. continuat. Thes. Besold. voc. Morgengab.* Cum igitur extra omnem controversiæ aleam positum sit, quod matrimonium ad morganaticam sit legitima viri Illustris & sequioris conditionis feminae conjunctio. confer. Henr. Linkius. *Diss. de matrim. Leg. Sal. contract. c. 2.* Myler. *c. 1.* inde pronio alveo sequitur, nihil obstare, quo minus tali matrimonio confutito univèrsa bona in dotem dari possint. Nec rationes dissentientium tanti momenti sunt, ut à dicta sententia divortium faciamus. Frustra enim tale matrimonium injustum ac illegitimum esse contendunt, ob adjectum pactum morganaticum, liberos pariter ac uxores à dignitate & successione paterna excludens. Arnii. *de Jure Connub. c. 8. sect. 6.* ita ut à quibusdam hæc matrimonii species inter monstra referatur. Havem. *Gamol. l. 3. t. 3. inf.* Ast vero gratis hæc dicta fuisse, unicuique omni præjudiciorum autoritate seposita è vestigio patebit. Enimvero pactum morganaticum nullam moralem involvit turpitudinem aut injuriam, ita, ut nec matrimonii substantiæ quicquam in hoc conjugio decedat. Charif. *de for. conscient. c. 2. n. 132.* Stryk. *Exam. Jur. Feud. c. 7. qu. 8.* Grot. *de Jur. Bell. ac Pac. L. 2. c. 7. §. 9.* *Sibi Ziegler. in not.* Cum igitur talis femina sit uxor legitima, quid obstat, quo minus quoque omnia bona illustri marito instar dotis, inferre valeat. Legis tamen nostræ dispositio extendi nequit ad talem feminam, cum
qua

qua matrimonium conscientia, quod Gallicè *Mariage de Conscience* appellatur, initum fuit. Hic enim legitimum matrimonium non contrahitur, cum leges ecclesiasticæ clandestina connubia sacerdotali copula destituta penitus reproberent, ut silentio prætermittam hac ratione scandalis insignem dari occasionem. Stryk. *de Dissens. Sponsal. S. 5. §. 79.*

An idem sit dicendum de fœmina minore.

§. IIX. Sed ad privatæ fortis fœminas nunc deveniendum est. Quid igitur hac ex parte de muliere minore sentiendum erit? Nihil impedit, quo minus statim, huic quoque facultatem universa bona in dotem dandi competere. Cui sententiæ non adversatur, id propterea fieri non posse, cum ejusmodi mulieri subveniatur, si ultra vires patrimonii, vel totum patrimonium in dotem dederit. *D. l. 9. §. 1. π. de minor. 25. ann. C. l. un. C. si advers. dot.* Intimius enim in allegatas leges inquirentes, videbimus, easdem agere de eo casu, ubi mulieres fuerunt circumventæ atque lasæ. Nam si circumventæ id fecerint & omnia bona in dotem dederint, æquum omnino est, ut iisdem remedio restitutionis in integrum succurratur. Imo si in dote danda circumventus sit alteruter, etiam *majori ætatis viginti quinque*, succurrendum est, quoniam bono & æquo non convenit, aut lucrari aliquem cum damno alterius, aut damnium sentire per alterius lucrum. *l. 6. §. 2. π. de Jur. Dot.* Si igitur majoribus subvenitur, multo magis minoribus. Lasæ autem mulier videtur exinde, quia ipsi fortè non expediebat omnia bona in dotem dare, si v. g. æstimato ea dederit & tamen non æque æstimaverit, aut, si doti etiam conditiones præjudiciales fuerint annexæ & ampliores forsitan fructus, quam oportuit, maritus lucratur.

tur. Idem obtinet, si ultra vires patrimonii dotem constituerit. Hisce enim in casibus omnino restitutioni locus est, adeo, ut etiam soror, foemina circumventæ, *ex persona defunctæ*, possit restitutionem petere. *l. un. C. si ad vers. dot.* quia est beneficium reale. *l. 6. ff. de in integr. restituit.* si scilicet soror hæres, sit majorennis, nam si est minorennis, tunc non ex persona defunctæ, sed ex sua persona restituitur. *l. 19. ff. d. minor.* Diximus restitutioni locum esse, ait in *l. 61. ff. de Jur. Dot.* amplioris dotis promissio *ipso jure* est invalida & nec restitutio admittitur. Sed respondetur in *d. l. curator* constituebatur & ejus dolus interveniebat, quæ constitutio omnino ipso jure est nulla, secus tamen, si ipsa mulier constituat, si enim hæc laesa, restituitur. Quæ occasione haud incommodè disquirendum venit, utrum solennitatum necessitas ad ductum *l. 22. C. de administr. tutor.* quoque observanda sit, si ex causa dotis alienatio facta fuerit. Quod affirmare nullus dubito. *j. l. 4. l. 8. l. 15. C. de præd. minor.* confer. Lauterbach. *Dissert. d. alienat. rerum, quæ minor. sunt. t. b. 43.* ita ut ad dationem rei immobilis in dotem decretum requiratur. Roland à Vallè *de lucro dotis. qu. 45. n. 2.* Brunn. *ad L. 3. 4. C. de præd. & al. reb. min. n. 18.* Dn. Reinhardt. *Diss. de eo, quod circa alienat. rer. minor. justum est. §. 20.* Nec hac ex parte aliter sentiendum est de patre, cum liberorum suorum tutor vel curator existat, quippe qui in rebus illorum alienandis non minus obstrictus esse debet ad legitima requisita adhibenda. *l. 3. C. de præd. minor. l. 7. §. 2. ff. de reb. eor. qui sub tutel.* Quo tamen casu prætor ad consentiendum pronior esse debet patri. *d. l. 7. §. 2.* Magnif. Dn. Menken. *Tract. Synopt. Pandect. Tit. de reb. eor. qui sub tutel. p. 383.*

hic enim optimum consilium pro liberis suis adhibuisse praesumitur. *l. 22. §. f. π. ad Leg. Jul. de Adult. l. 7. pr. C. de Curat. Furios. l. 67. §. 1. π. de Rit. Nupt.*

*de sponsa d's-
guitur.*

§. IX. Utrum sponsa universa bona in dotem dare possit, haud immerito disquirendum venit? Hic ancipiti Marte nonnulli legum Romanarum interpretes inter se disceptarunt, num sub voce mulieris, sponsa quoque veniat intelligenda, & ferè in negativam sententiam videntur proniores, cum sponsalia tantummodo sint mentio & repromissio futurarum nuptiarum. *l. 1. π. de sponsal. & propterea sponsi & sponsæ appellatione maritus & uxor propriè non contineantur. §. 9. 7. de Nupt. l. 12. §. 1. l. 38. pr. & §. 1. π. de Rit. Nupt. Carpz. Jurisprud. Consistor. L. 2. def. 63. n. 9.* Cui sententiæ subscribere nec ego erubescō. Ut autem eo faciliori modo de mea opinione constet, liceat rationes dissentientium nonnullorum in medium proponere, easdemque sub incudem disceptationis vocare. Varia autem ratione demonstrare satagunt adversarii, sponsam sub voce mulieris quoque contineri, provocant enim ad scripturam sacram, ubi sponsa denominatur uxor. *Deut. 22. v. 24. & Angelum Domini dixisse Josepho: Noli timere accipere Mariam conjugem tuam. Matth. 1. v. 20.* Imò Jus Canonicum pariter ac Jus Civile eidem ad stipulari videtur sententiæ. *§. c. 6. & 9. caus. 27. qv. 2. c. 9. x. de sponsal. c. 7. x. de convers. conjugat. l. 30. π. de R. J. l. 15. π. de Condit. & demonstrat. l. 4. l. 11. π. de sponsal. Gail. L. 2. Obsev. 80. n. 5.* & denique ex ipsa dotis causâ probare nituntur, sponsam venire voce mulieris. In lege enim *17. §. 1. π. de reb. aut. jud.* expressis atque compositis verbis esse dispositum, sponsam, si dotem dederit, & nuptiis renunciaturam

ciatum fuerit, tamen ad privilegium admitti, licet nullum matrimonium fuerit contractum. *v. d. l. hic enim adesse spem matrimonii, spei effectum autem in jure esse, ut, quod proximé futurum, pro confecto habeatur, l. pen. π. de Testam. Milit. ibid. Brunn. ad π. ad d. L. idque maximé in favorabilibus, cum præterea in ambiguis pro dote respondere sit melius. l. 85. π. de R. J. & l. 70. π. de Jur. Dot. Maximam autem fundamentum ponunt in eo, quia à privilegio personali recté fieret illatio ad reale. Cum enim jure veteri eodem privilegio, scilicet personali, sponsa gavisa fuerint, l. 74. π. de Jur. Dot. Illo vero à Justiniano juxta l. 12. C. qui pot. in pign. in reale mutato, recté & eodem cum mulieribus uti, cum eadem obtineat ratio in sponsis, quæ in mulieribus, ut scilicet dos illis sit salva & facile nubendi occasionem reperiant. l. 18. π. de reb. aut. jud. Etsi res secundum simplicem juris naturalis æquitatem sit judicanda, nullam tamen differentie rationem excogitari posse, sibi persuasum habent, cum sponsa quoque dote soluta, æqualibus periculis atque difficultatibus sint subjecta respectu repetitionis. Omnibus tamen hisce dubiis facili negotio obviam ire possem, nisi hoc institutum à scopo plané alienum mihi videretur, pauca igitur saltem tangam, cetera ipsi conflictui reservabo. Quod attinet ad l. 17. §. 1. π. de Reb. aut. jud. Sic illa nihil adjuvat sententiam adversariorum, dicitur enim in illa, sponsam, si dotem dederit & nuptiis fuerit renunciatum, tamen admitti ad privilegium. Sed quæritur ad quodnam privilegium admittatur? Et respondendum venit, saltem ad privilegium personale, neutiquam autem gaudet tacita hypotheca j. Brunn. ad π. ad d. l. deinde nihil officit l. pen. π. de testam.*

stam. milit. si nimirum adfit spes matrimonii, spem autem haberi pro ipso effectu, enimvero in *d. l. adest* quaedam fictio juris, quæ non præsumitur, nisi expressè in legibus talis fictio sit fundata. Nec denique argumentum, à sana ratione desumptum thesin nostram ferire poterit, sponfam scilicet æqualibus periculis cum mulieribus esse suppositam, dote scilicet soluta. Imputet enim sibi, cur solverit & tamen sciverit aut scire debuerit, se non gaudere tacita hypotheca in bonis mariti. Ut cæteras objectiones in præsentis sicco transgrediar pede, cum enim nulla dos esse possit sine matrimonio, nihil impedit, quo minus asseram, sponfam universa bona nequaquam in dotem dare posse. Minus dubii erit, jure Saxonico, ibi enim sponsus sponfave nomine mariti & uxoris demum comprehenduntur, ad lucrum ex pacto dotali, statuto aut consuetudine loci, consequendum, cum consensio thalami facta fuerit. *P. H. L. 3. §. 45. P. III. Constit. El. 19. Carpzov. Respons. 103. n. 19. & privilegium dotis obtinet, cum copula sacerdotalis accesserit. P. II. Constit. El. 24. O. P. S. tit. 43. §. welsch der Weisheit.* Quapropter sponfa non satis videtur prospectum, si dotem prænumeraverit, maritus autem ante nuptias obaratus naturæ debitum solverit. Secus est in hypotheca augmenti dotis, quæ non competit à tempore contracti & consummati matrimonii, sed à tempore, quo dos aucta. *l. 19. C. de donat. ant. Nupt. ubi Brunn.*

*De semina
hæretica agi-
tur.*

§. X. Hactenus de muliere orthodoxa omnia bona dotis loco tribuente disserui. Sed quid hac ex parte intuitu feminae hæreticæ obtinet? In qua quæstione decidenda non oculos conuerto ad eas mulieres, quæ toleratis religionibus addictæ sunt, quippe quibus indistinctè, per

Instr.

Instr. Pac. Osn. & Monast. art. 5. §. 35. consultum fuit. Tales potius præsuppono, quæ religioni in imperio non tolerata, sed alienis plane sacris, adherent. Quodsi igitur Judæa viro Christiano nubat, jura tale connubium inter Judæam & Christianum detestantur, ut tanquam adulterium sit prohibendum. *l. 6. C. de Judæis*, & propterea gratis quæstio instituitur, utrum talis Judæa omnia bona in dotem dare possit, cum ipsum matrimonium sit interdictum; & ita per consequens jure dotis gaudere nequeat. *Arbent. Idem privilegium. C. de heret.* Bene tamen tale matrimonium, quod Judæus cum Judæa init, subsistit, si alicubi gaudeant jure civitatis. *conf. A. B. tit. 9. in fin.* Hinc Judæos, als Schirms-Berwandte sub nomine subditorum comprehendi in Camera conclusum fuisse refert Christoph. Schwanmann. *Obs. Cam. 67. in fin.* Idecirco nullus dubito, quin & illorum mulieres seu Judæa juribus, aliis uxoribus competentibus fruantur, cum Legum Romanarum & Statutorum sæpe participes reddantur, non tantum in odiosis, sed etiam in favorabilibus. *conf. Rec. Imp. de A. 1548. Tit. von den Jüden.* Quid obest igitur, quominus Judæa in causa dotis ad paria jura sint admittenda? Id quod dictum fuit de Judæa, jure merito ad alias feminas hæreticas venit applicandum, si modo eadem tolerentur, & de contraria hujus vel illius regionis consuetudine vel dispositione non constet. E diverso cum Ecclesia Genevensis matrimonia Reformatorum cum Pontificiis, irrita censet atque rescindat. *a. §. 12. f. d. nups. Leew. Censur. For. P. 1. L. 1. c. 13. n. 2. 3.* *conf. Dn. Beyer. Positum. ad Inst. L. 1. tit. 3. 4. §. 18.* prono alveo sequitur, quod jura dotis illic non obtineant, nisi benignior interpretatio

An idem in uxori-
bus ad se-
cunda vota
transvolanti-
bus?

tatio forte recepta sit. *l. 22. §. f. ff. solut. matrimo-
n.*
§. XI. Num femine ad secundas nuptias transeun-
tes a lege nostra excludantur? hoc videtur innuere *L. 6.
C. de secund. Nupt.* Ubi dicitur, mulierem secundo nubentem & habentem ex priori matrimonio liberos, non posse omnia bona secundo marito dare in dotem, sed tantum, quantum cuilibet filio reliquerit. Imo nullis liberis existentibus talis mulier secundo marito ultra tertiam partem bonorum suorum in dotem dare nequit. *L. 1. C. de secund. Nupt.* Quamvis autem hæc ita sese habeant ex jure civili, interim tamen in Saxonia dicta juris civilis dispositio regulariter non observatur. *Carpzov. P. 2. C. 43. D. 17.* ita, ut ibi odium circa amissionem lucrorum nuptialium, & aliorum commodorum, secundis nuptiis initis, cesset. Confer. *Magnif. Dn. Mencken. Tr. Syn. Pandect. Tit. de Rit. Nupt. p. 345.* Nec aliter sentiendum est, ratione uxoris ad secundas nuptias intra annum luctus transeuntis. *L. R. L. 1. 45.* adeoque hac in parte deterioris non est conditionis ista vidua, quam alteri tempestive nubens. *Muller. de odio secund. Nupt. c. 7. Th. 4.* Quapropter nullum dubium superest, quin hoc casu hodie mulier in secundum maritum dotis loco universa bona transferre possit, modo liberi prioris matrimonii in legitima læsi non fuerint, tunc enim locum haberet querela inofficiosa dotis. *l. Un. C. de inoff. dot.* Nec denique dotalitio excidit vidua illustris, si ad secundas nuptias convoler, wenn sie den Wittwen Stuhl verändert. Sed illud ad secundum maritum adferre valet, qui eo ad vitam usque uxoris utitur, fruitur. *Conf. Henel. Tract. de Jur. dotat. c. 10. §. 17. Diff. Myler. ab Ehrenbach Gamal. Princip. Imp. c. 14. th. 8.* Interim tamen
novus

novus maritus in castro dotalitio assignato habitare nequit, cum talis vidua post secundas nuptias initas habitationem amittat confer. Dn. Berger. *in Discept. For. ad O. P. S. t. 43. n. 3.* Quod ita cautum legere licet in *Ordin. Recogn. Proc. Saxon. tit. 43.* ohngeachtet auch in dem Fall, da das Ehe-Weib den Wittwen-Stuhl verrücket, die ihr sonst gewöhnliche Wohnung hinweg fället, so bleibet iedoch das ihr verschriebene Leib-Gedinge bey Kräfte. Extra Saxoniam autem adhuc multis in locis odium secundarum nuptiarum præcipue nimis maturatarum observare licet, ut novo marito non omnia bona quasita dotis loco dari possint. Ita statutum Noribergense celebratur, quo vidua intra semestre proximum post obitum prioris mariti, matrimonium contrahens, jacturam facit omnium commodorum, quæ alias ad uxorem spectassent adeoque hæc lucra novo marito inferre nequit. confer. Dn. Muller. *cit. Diff. cap. 3. th. 16.*

§. XII. Supra §. 5. diximus, omnes foeminas in lege nostra contineri, si modo nec lege, nec natura prohibeantur. Cum igitur in præfenti consideraverimus eas personas, quæ vi legis libere de bonis suis disponere possunt, vel etiam pro re nata, quarum libertas restricta paululum fuit, necesse erit, ut paucis demonstremus, an foeminae natura impeditæ hunc in censum quoque veniant? Et negative statim pronunciare non dubito, eas scilicet sua bona non posse in dotem dare, id quod uno atque altero exemplo demonstrare licet. Fingamus enim furiosam velle dotem constituere, quis dicet, hoc procedere posse, cum tamen furiosæ nulla sit voluntas? Furiosum enim, si ve stipuletur, si ve promittat, nihil agere natura manifestum

Quid juris in
foeminae
natura
prohibitis?

Quid juris in
furiosam
natura
prohibitis?

flum est. *L. 1. §. 12. n. de O. S. A.* Quoniam igitur furiosus non intelligit, quod agit, nec femina furiosa dotem constituere valet, quod limita, nisi dilucida habeat intervalla. Fatuæ denique stupidæ & melancholicæ feminæ sunt judicandæ juxta gradus hujus vitii, si enim in summo gradu tales, comparandæ mente capris, vel furiosis, sunt minus, adhibitis curatoribus bona sua in dotem dare queunt.

*Quibus personis
universa
bona in dotem
dari possunt.*

§. XIII. Visis igitur personis, quæ universa bona in dotem dare possunt, à scopo haud alienum futurum spero, si nunc ostendam, quibus in dotem dari possint. Dicit autem lex nostra, maritis eam constitui posse. Hinc nihil interest, sive maritus sit persona illustris sive nobilis, sive matrimonium Lege Salica contraxerit, sive quoque annos minorennitatis nondum egressus fuerit. Cautelam tamen loco ut femina sibi prospiciat, si marito minorenni omnia bona dare velit. An in hæretico marito idem obtineat, dubium est, maxime si christiana hæretico nubere velit, cum enim ejusmodi matrimonia prorsus sunt prohibita, nec ullus effectus exin oriri poterit. Secus si hæretica hæretico nubat, sic enim his quoque *L. n.* succurrit, si sc. tolerentur atque jure civitatis gaudeant, sicuti etiam in §. 10. jam deductum fuit. Nulla deinde quoque subest causa, quin lex nostra commode ad viduas possit applicari.

Quenam bona in dotem dari possint?

§. XIV. Ordo jam exposcit, ut dispiciamus, quid in dotem dari poterit? Et sic *L. n.* respondet: Universa bona in maritum dotis loco conferri possunt. Quid vero per universa bona Imperator Alexander indigitare velit, nunc exequiemus. Vox *universum*, est nomen collectivum, ex quo patet, dotem in universis bonis constitutam

tam mobiles & immobiles res sub se continere, nec nomina excludi posse. Sed cum æque bonis nostris adnumeretur, si quid sit in actionibus, petitionibus & persecutionibus. *l. 49. π. de V. S.* Easdem quoque doti univerſorum bonorum constituta, annumerandas esse, extra omne dubium est positum. Minime autem actiones & nomina computari poterunt, si bonorum mobilium & immobilium mentio simpliciter facta fuerit; cum debitorum nomina, ut tertia quædam species bonorum non contineantur regulariter sub nomine mobilium & immobilium. *l. 15. §. 2. π. de Re Judic.* nisi generali hypothecæ, enixæ voluntatis declarandæ gratia, specialis commemoratio mobilium & immobilium adjecta sit: tum enim ista ad nomina quoque trahi potest. *a. l. f. C. qui res pign. obl.* In Saxonia Electorali hypothecam omnium bonorum cum expressione mobilium & immobilium constitutam, nomina quoque comprehendere. *O. P. S. tit. 46. §. Nachdem, &c.* dispositum est. At, quid per bona intelligatur, jam monēbimus. Jure Romano differunt in dominio esse & in bonis esse. Sunt enim quædam in bonis, quæ in dominio non sunt. *l. 49. π. de V. S.* Quæcunque igitur à nobis bona fide possidentur, ea in dominio nostro non sunt, sed in bonis. Hinc quod in dominio habemus, tueri possumus adversus omnes, adeo ut, nisi aliud rei, e. g. emphyteutica, indoles ferat, nullum jus in eo alteri concedamus, id autem, quod in bonis, non adversus omnes simpliciter defendere licet, sed adversus omnes alios, Dominum si excipias, cui res illæ debentur. *l. 52. π. de acquir. rerum domin.* Diversa tamen bonorum significatio est, cum interdum pro jure succedendi, veluti hæreditate capiuntur. *l. 208. π.*

de V. S. Interdum vero strictiorem admittendo significationem, pro eo accipiuntur, quod in substantia patrimonii cuiusque est. *l. 49. ff. de V. S. §. 2. ff. de vi bon. rapt.* Nos nulli dubitamus, quin omnes res, siue sint in dominio, siue in bonis, cum in hoc posteriori casu usucapiendi conditio in maritum transferatur, in dotem dari possint.

An igitur bona
mobilia?

§. XV. Ast vero opera pretium fore puto ut hac occasione singulae bonorum species paulo penitius sub examen revocentur. Siftunt se hinc statim bona mobilia, quorum nomine veniunt omnia, quae sui natura de loco ad locum moveri possunt. Moventium autem, item mobilitium appellatione, idem significatur. *l. 93. ff. de V. S.* licet moventia activam significationem respiciant, e diverso mobilia passivam, pro eodem tamen accipiuntur, nisi aliter de mente constet. *d. l.* Si igitur mulier dixerit, se velle marito dotem constitutere in omnibus suis mobilibus, tunc nec se moventia excludere voluisse praesumitur, quo referas v. g. pecudes, ita quidem, ut maritus mortua uxore easdem instar rerum mobilitium lucretur. Quo tendit praedictum a Dn. Carpz. *P. 3. C. 23. def. 12. §. exciratum.* Interim tamen dote in omnibus bonis mobilibus concessa, in hanc classem neutiquam referri debent, quae perpetui usus causa in certo loco collocata, cum haec potius juris intellectu pro immobilibus sint habenda. *l. 17. §. 7. ff. de Action. emt.* conf. Dn. Schreit. *Diff. de reb. mob. in perpet. pr. ed. usum destinat. c. 2. §. 1. seqq.* Ceterum hoc utraque manu concedendum est, quod non tantum se moventia, verum etiam, quae pondere, ut argentum, numero, ut nummi, mensura, ut vinum, frumentum constant, in dotem dari possint. *l. 42. ff. de Jur. Dot. §. l. un. §. 7. C. de R. U. A.*
adco

adeo, ut nec pecunia praesidii causa reposita, aut scenori, cambio vel praediorum emtioni destinata, sit exempta. *l. 79. §. 1. 7. de Legat. 3. l. 17. §. 10. & 11. 7. de Act. Emt.* Idem venit dicendum de pretio ex rebus immobilibus, etiam Gerarda, redacto. Torcularia & pressoria, quibus mediantibus mustum extorquetur ab uvis in dotem dari posse, extra omnem controversiam aleam est positum; An autem ad mobilia sive immobilia referantur expediti juris vix erit. Equidem torcularia portatilia mobilibus accensentur. v. Carpov. *P. III. C. 24. d. 7. n. 9.* ubi praesudicium; Hoc tamen asserere non licebit, si stipitibus in terra defossis terre sint fixa. *l. 18. ff. d. act. emt.* aut ea intentione, ut perpetuo rei immobili accedant in eadem constituta, proinde ista immobilibus potius annumeranda esse dicemus. *a. l. 17. §. 7. ff. d. act. emt. v. Goswinab Ehrenbach addit. ad Carpz. Jurispr. Forens.*

§. XVI. Immobilia quod attinet, ea sunt vel natura Bona immobili-
talia e. g. fundus, vel factio hominis, uti *statuae edibus affixae.*
vel juris intellectu, uti *animalia ferrea, servi adscriptitii, l.*
24. C. de agricol. & cens. Sed ante omnia hic quaestio praesudicialis ventilanda venit, an res immobiles feminae dotis loco constituere possint. Equidem si oculos convertere velis ad antiquas Saxonum Leges, negative venit respondendum, cum dicto jure mulieres bona immobilia haud possederint; sicut colligendum ex *l. R. L. 1. 4. 17. v. Carpz. P. III. Const. 23. Def. 22. n. 4. 10* Secus res se habet, jure Saxonico novo, ut etiam jure civili, sic enim vix dubium, quin bona immobilia possideant, eaque indistincte in dotem dare possint. *L. f. §. 2. in fin. C. de Jur. Dot. & l. 62. n. cod.* Quamvis autem nec non lateat, multas dari res,
qua:

quarum lis adhuc sit sub iudice, an nimirum pro mobilibus sint iudicandæ, an pro immobilibus, ita, ut facile acris fatis controversia exoriri possit, cum uxor omnia mobilia sua in dotem marito tribuerit, ab instituto tamen meo hoc in præsentem alienum esse puto; præsertim cum hoc labore jam functum fuisse animadvertam supra laudatum Dn. Schreiterum *cit. Diff.* Hinc id tantummodo moneo, æque res immobiles ac mobiles in dotem dari posse. Discrimen autem in eo consistit, si mobilia data fuerint, maritus eadem lucratur jure Saxonico tanquam hæres mobilis *℔. N. L. 1. a. 31. L. 3. a. 76. Carpzov. P. 3. C. 21. Def. 22. confer. Dn. Rivin. in Diff. maritus hæ. mobil. §. 2. seqq. Berlich. P. 2. Const. 29. n. 21. Carpz. P. 2. C. 2. Def. 3. n. 8. sed aliter res se habebit in rebus immobilibus, dotis loco, concessis, quippe in his regulariter maritus succedere nequit. ℔. N. L. 3. a. 76. Dn. Rivin. c. Diff. §. 36. seqq.*

Res incorporales?

§. XVII. Vidimus hæctenus, quousque res corporales in dotem dari possunt, quid igitur juris in rebus incorporalibus, quæ scilicet consistunt in jure, & in sensum tantum a posteriori, *exercitio scilicet*, incurrunt. Prius tamen, quam ad hoc respondeamus, quaestio nascitur, an etiam hæc, instar rerum corporalium sint vel mobiles vel immobiles, & negative respondemus, si *proprie* loqui volumus. *l. 15. §. 2. n. de re. Judic.* *Improprie* tamen ratione rerum, quibus inhaerent, aut quarum causa competunt, ad alterutrum referri solent; Inde sponte sua sequitur, quod, indistincte, universis bonis in dotem datis, eæ besthe solches in mobilibus oder immobilibus, etiam dos res incorporales comprehendat. *a. L. f. C. que res pign. oblig.* Nec obstat, quod mobilium & immobilium in pactis dotalibus specialis sit facta

facta mentio, hisce verbis enim, uxor non tam generalitatem, dotis restringere, quam per ea verba enixam intentionem suam declarare voluisse præsumitur. *a. d. l. f.* Dicta illustrare licebit exemplo servitutis ususfructus, *a. l. 12. C. d. præscr. long. temp.* Nullum igitur dubium superest, quo minus ab uxore ususfructus in maritum sub titulo dotis transferri possit. *l. 12. §. 2. l. 38. 39. 97. π. de usuf.* Nec huic sententiæ contrarius est *§. 3. f. de usuf.* Distinguendum enim est inter ipsum jus & exercitium ususfructus; illud tanquam merè personale non potest in alium derivari. *l. 4. π. de Novat.* Bachov. in act. ad Wesenbet. *paratit. π. quib. mod. usuf. amitt. n. 5.* Philipp. *l. 2. Ecl. 24. n. 4.* Hoc vero nimirum exercitium ususfructus, seu jus perceptionis sub appellatione ususfructus ad alium benè transferri potest. *l. 12. §. 2. l. 38. l. 67. π. de usuf.* remanente interim jure ususfructus penes usufructuarium. *d. l. 12. §. 2. l. 8. §. f. ff. d. per. & com. rei vend.* Struv. *Exerc. 12. th. 17.* Carpz. *P. 2. C. 15. d. 16. n. 7. 8.* Multo minus ex hac ratione ususfructus excludendus est, quo minus ad dotem omnium bonorum referatur, quia servitus nec in bonis, nec extra bona esse dicitur. *l. 1. π. de usu & usuf. legat.* Sed dicta lex non Sermonem facit de servitute jam constituta, hæc enim dubio procul in bonis est cum actionibus peti possit. *§. 2. f. de Act.* sed de servitute adhuc constituenda, quæ cum nondum existat, consequenter etiam de ea nihil prædicari potest, adeoque nec vel in bonis, nec extra bona dici conf. Brunnem. *ad c. l. 1.*

§. XIX. Supra jam mentio facta fuit, quo usque dos omnium bonorum constituta etiam nomina sub se complectatur. Si autem sponsus non indistinctè omnia

Nomina?

bona dotis loco accipere velit, hoc in pactis dotalibus exprimendum est hisce verbis: Weil der Herr Bräutigam ein mehrers zum Ehe-Gelde nicht annehmen wollen, confer. Dn. Stryk. *de caus. Contr. S. 3. c. 8. §. 4.* Et præcipue citatus auctor ratione maritorum nobilium hoc consilium suppeditavit, utne omnia sponsæ nomina in dotem obtineat, quia pro quantitate dotis viduæ nobili dotalitium constitui debet, uti hoc in §. 5. c. 7. prolixius deductum fuit.

bona futura?

§. XIX. Non tantum autem bona præsentia in dotem dari possunt, verum etiam futura. Si ita expresse dictum sit, quod omnia bona dotis loco data sint & quodsi alia adhuc, certo temporis spatio forsitan elapso supervenerint, nec hæc exclusæ esse debeant. Quodsi enim fœminæ legata, matrimonio jam constituto relicta fuerint, tunc omnino hæc bona dotis privilegio gaudent. Quo casu tamen necesse est, ut compositis verbis hoc expressum fuerit & futurorum bonorum mentio injiciatur, quia dotis constitutio est facti & non præsumitur. Menoch. *de præsumt. L. 3. præsumt. 8. n. 34.* Carpzov-P. 2. C. 16. d. 11. unde haud abs re erit, ut pactis dotalibus hæc verba adjiciantur. Daß sie solche Ehe-Gelder wolte eingebracht haben.

bona paraphernalia?

§. XX. Ordo jam tangit bona paraphernalia & quam hæc comprehendantur sub bonis mobilibus & immobilibus quorum in §. XVII. & XVI. mentio facta fuit, in præsentia tamen horum hoc loco mentionem injicere dividia non erit. Qua occasione non possum non oculos convertere ad jura Germanica, & imprimis Saxonica antiquiora, enimvero apud dictas Gentes, antequam jura civilia innotescere cœperint, omnia uxorum bonam ejusdem generis fuerunt, ut

ut distinctionem inter bona dotalia, paraphernalia ac receptitia cum ignarissimis ignoraverint, ita ut marito in omnibus bonis, quæ uxor inferebat, sive tempore nuptiarum, sive postea, competierit administratio & usus fructus, è contrario ipsa proprietas apud uxorem remanserit. conf. *Spec. Sax. L. 3. art. 74. L. 1. a. 31.* Dn. Berger. *de discrim. bonor. ux. th. 17.* Hæc autem asserit plane se habere jure civili & Saxonico recentiore, in vulgus notum est, ita ut distingvendum sit, inter bona dotalia, paraphernalia & receptitia Magnif. Dn. Menken. *Tr. Synopt. Pand. p. 33.* Berger. *c. 1. §. 21.* De paraphernalibus autem bonis jam ex instituto disqvirendum venit, utrum ea quoque in dotem dari possint. Quod dubio procul affirmandum est, Lege enim non distingvente, nec nobis distingvendum erit, *l. 8. 7. de Publ. Act.* Quodsi autem ab initio certa quantitas dotis loco sit constituta, ita, ut reliqua bona respectum paraphernalium bonorum obtinuerint, an hæc postea tanquam dotalia inferri possunt? In decidenda hæc quæstione affirmativæ sententiæ subscribendum esse existimaverim, dotem enim augeri posse etiam constante matrimonio, nemo inficias iverit, modo conceptis verbis id declaratum fuerit. Dn. Stryk. *de Cautel. Contract. §. 3. c. 8. §. 6.* At vero, si à parentibus cum sponso pactum initum fuerit, ut certa quantitas dotis loco inferatur, reliqua vero bona tanquam paraphernalia considerentur; an postea conjuges à mutandæ conventionis libertate exclusi sunt, quo minus omnia bona dotis loco marito ex post facto tradi possint? Sed hic cavendum erit, ne cum parentibus principaliter pactum incatur, sed minus principaliter, tanquam arbitris sponsi sponseve nomine intervenien-

tibus

tibus. Si enim principaliter contractum fuerit, tunc pactum patris hoc casu habetur pro pacto filia. *a. l. 7. C. de pact. convent. conf. Consultif. Dn. Barthius. Diss. de Benef. Fil. abst. hared. patern. c. 1. §. 20.* ubi præjudicium legere licet. Ceterum non admittenda est eorum Dd. hypothesis, qui jure Saxonico distinctionem illam, inter bona paraphernalia & dotalia, non observari contendunt, sed potius ex inveterata consuetudine omnia mulieris illata pro dote haberi. *conf. Coler. Decif. 57. n. 3. & Mollerus ad Constit. Elect. Aug. 28. n. 41.* dicta autem nullo firmo nitalo, unicuique satis patet. *conf. O. P. S. tit. 43. §. Was aber. Carpz. P. I. C. El. 28. def. 87. 89. Ziegler. de Jur. Dot. Discept. select. Them. 27. §. 28.*

bona receptitia?

§. XXI. Peculiarem indolem habent bona receptitia, ita, ut cum bonis dotalibus & paraphernalibus non debeant confundi. Quamvis enim multi Dd. negent, receptitia à paraphernalibus distincta esse. *Fontanella de Pact. Nupt. c. 6. gl. 2. p. 7. n. 6. seqq. Giphani. ad l. 21. C. de Procurat. Wehner. in Observ. Pract. verb. Einer Hand; Güter &c.* Ita, ut omnia bona, quæ mulier præter dotem habet, bona paraphernalia esse asserant. *Anton. Thesaur. Dec. 187. n. 2.* Ast vero, contraria sententia, ut scilicet bona paraphernalia & receptitia distinctis nominibus discernantur, ex ipsis juris civilis legibus lucem foeneratur. *l. 9. §. 3. n. de Jur. Dot. l. 8. c. de pact. convent. conf. Wibel. de mulier. contr. §. 8. n. 3. Menoch. l. 3. Præf. 8. n. 123. Mev. ad Jus Lubec. L. 1. t. 5. n. 3.* Nec dissentientes inde sententiam suam confirmare possunt, quod Jcti passim de bonis mulierum præter dotem loquentes, ea extradotalium seu paraphernalium nomine insigniant, ita, ut hæc & receptitia non nisi

nisi verborum sono discrepent. Fontanella. *c. 1.* sed quis potest negare, vice plus simplici in legibus accidere, ut idem & generis & speciei nomen sit. Dn. Berger. *c. 1. §. 34.* Sunt igitur bona receptitia ea mulieris bona, quorum cum proprietate plenam administrandi & utendi facultatem sibi uxor reservavit. Quodsi igitur foemina certam bonorum partem, ceteris bonis omnibus in dotem datis, libera dispositioni suae reservaverit, hoc verbis expressis fieri debet. Die Braut wolte sich von 2000. Thl. ihres Vermögens die freye Disposition vorbehalten. Tacita autem reservatio nihil efficit, cum in dubio omnia uxoris bona, administrationi mariti ejusdemque usufructui cedant, atque adeo paraphernalia esse censentur. v. Finkelthuf. *obs. us.* Opus autem est, ut reservatio ista administrationis & usufructus in bonis receptitiis ab uxore ante nuptias fiat. Postea enim res non amplius est integra, siquidem nuptiis contractis marito est jus quæsitum, in omnia uxoris suae bona, quod ipsi invito eripi nequit. Quicquid sit, hoc tamen casu tacite receptitia bona constituta fuisse intelliguntur, si certa bona uxor ad maritum non transferat, aut si in domum mariti transferat quidem, sed peculiariter ea sibi retineat. Quemadmodum enim paraphernalia tum tacite constituuntur bona, si maritum sciens uxor patiatu bonapræter dotem allata administrare. *a. l. 9. §. 3. π. de Jur. Dot.* ita quoque ex peculiari administratione certæ partis bonorum exempta ea à mariti dispositione voluisse censenda est. Quo tendunt verba leg. *fin. C. de pact. convent.* Antea enim habeat mulier ipsa facultatem &c. Sed cum Jure Saxonico maritus indistincte sit legitimus curator uxoris suae. *L. R. a. 31. §. 45.* dicta ratione

D

tione

tione marito nihil interverti potest, sed potius uxor, quæ bonorum suorum usumfructum invito & ignorante marito percepit, defuncto eo fructus perceptos bonis ejus inferre tenetur. Carpov. P. III. C. 25. def. 9. ut ita dicto jure receptitiorum bonorum constitutio non à solo uxoris arbitrio dependeat. Coler. P. I. Dec. 18. n. 12.

Res Geradica?

§. XXII. Utcunqve sit, Jure Saxonico certum datur genus bonorum receptitiorum, ubi nulla opus est expressa conventionione, cum hoc ab ipsa lege dependeat, & vocetur *Gerada*. Si igitur contingat, ut uxor omnia bona in dotem dederit, neutiqvam res ipsius Geradica in hunc censum veniunt, cum in eisdem mulieri dominium competat, atqve liberrima pro arbitrio de Gerada disponendi licentia utatur, nisi in quantum jura prohibeant, ut hic mea faciam verba incomparabilis olim J. Cri Dn. Jacobi Bornii beatissimæ recordationis in *Dissert. de Gerada Thes. II.* Quapropter maritus uxorem, licet omnia bona dotis loco obtinuerit, obligare nequit, ut bona Geradica administrationis causa sibi tradat. Weichbildt. art. 23. Dn. Berger. c. I. §. 35. ubi ostendit, quomodo res Geradica à ceteris receptitiis bonis differant. Nec minus pecuniam lustricam ad bona uxoris receptitia referri pronunciatum fuisse meminit Dn. Berger. c. I. Interim tamen nihil obstat, quo minus talia bona receptitia esse desinant, si uxor marito ex post facto ea in dotem dederit.

dimidia bonorum nuptialium?

§. XXIII. Quod ad dona nuptialia attinet, utrum dos omnium bonorum ea sub se complectatur, nunc expendendum est. Hoc nemo in dubium revocabit, quod in novos conjuges munerum nuptialium dominium vel conditio usucapiendi transferatur: ita, ut absque dubio dimidia pars donorum nuptialium sponso; altera vero pars

pars sponsæ cedat. *a. l. 29. π. pro socio l. 9. §. 3. π. de Jur. Dot. Carpzov. P. III. C. El. 22. def. 1.* Quid igitur si dicta dona nuptialia in genere sponso dotis loco imputata fuerint, hoc casu hisce muneribus privilegium dotis competere, elucefcit ex *Decif. El. Sax. 51.* ubi Serenissimus legislator ita sancivit: Wenn ein Schwieger Vater seinen Eydam an der Mit-Gift und Ausstattung ein gewisses, und zwar mit eingeschlossen des Hochzeit-Geschences, mitzugeben versprochen hätte, in solchem Fall ist es billig pro dote zu halten. Cum enim hac ratione dona nuptialia facta sint pars dotis, inde nullum dubium superest, quo minus vidua superstes ea optimo jure repetere valeat. confer. *Dn. Müller. Diss. de don. nupt. cap. 4. §. 8.* ita, ut non alio jure censeatur augmentum dotis, quam dos ipsa *l. 26. §. 2. π. de Paët. Dotat. Philipp. ad Dec. El. 51. obs. 2. n. 39.*

§. XXIV. In dotem omnium bonorum non tantum *Res alienæ?* res propria veniunt, sed alienas quoque accedere posse patet ex *l. 6. §. 1. l. 81. π. de Jur. Dot. l. 11. π. solut. matrim.* quoniam domino hac ratione dominium non auferitur, sed saluum & integrum ei manet, nec is ad rem dandam obligatur, cum saltem possessio & conditio usucapiendi transferatur in maritum, si modo sine vitio tradita *b. e. bona fide & uxoris & mariti. l. un. C. de Usucap. pro dot.* conf. *Bachov. ad Trëntler. tb. 4. lit. C. p. 331. seqq.* Dissent. *Cujac. l. 14. Obs. c. 9. Hotom. de dote n. 46.* Qua occasione non possum non Homeri meminisse, de quo memoriae proditum fuit ipsum filia suæ propter inopiam Cypria sua Carmina in dotem dedisse. *Ælian. l. 9. c. 15.* quæ tamen fortè nec de suo quidem dedit, si vera sunt, quæ ipsi objicit Neucrates plagii Homerum arguens. *Eustath. in Præfat. Odyss.*

Odyss. Ceterum id facile largior, quod usucapio cesset, cum matrimonium vitio nullitatis laborat. *l. i. §. pen. π. pro dot.* Brunn. *ad L. un. C. de usucap. pro Dot. n. 2.* Quo ad evictionem autem intuitu rei alienæ in dotem datæ notandum est, quod maritus actione gaudeat contra dantem *l. 34. l. 67. π. de Fur. Dot.* Dn. Swendendorff. *Diff. de Fur. dot. c. 6. §. 2.* si scilicet à promissione cœperit. *l. i. C. de Fur. dot.* Carpzov. *P. 2. C. 34. def. 23. n. 3.* Stryk. *in us. mod. Pand. l. 21. tit. 2. §. 6.* Secus autem omnino sentiendum est, cum dos data sit, absque præcedente promissione. *l. 6. C. de Fur. Dot.* Dn. Berg. *Animadvers. in Brunnem. Quæst. tit. de Evict. ad quæst. 3.* Qua ratione autem dotis evictæ nomine tum marito contra uxorem agere liceat; tum mulieri contra hunc actio detur, qui dotem ipsi dedit; hoc explicatum fuit à Dn. Stryk. *c. l. §. 89.*

litigiosa?

§. XXV. Quamvis autem res litigiosa non possit alienari. *l. 2. C. de litig.* ita, ut hoc loco alienationis nomen laxius accipiatur, & non tantum comprehendat emtionem & venditionem; sed & quemcunque alium actum vel contractum, ex quo dominium rei transfertur. *d. l. 2. §. l. 4. pr. §. 1. C. de litigios.* nihilominus in dotem omnium bonorum res litigiosas quoque referri posse, affirmare non dubito. *conf. l. f. §. 1. C. c. 1.* Enim vero hoc casu non ad vexandum adversarium; sed affectione matrimonii alienatio facta fuisse præsumitur. *conf. Lauterbach. Colleg. Pr. ad Pand. tit. de litig. §. 18.* Imo favorem nuptiarum tantum esse putat Brunnem. *ad c. l. 4. n. 6.* ut censetur esse alienatio necessaria, & idem sit non tantum in dote constituenda, sed etiam restituenda.

fidei commissaria?

§. XXVI. Fideicommissa omnino hoc effectu gaudent

dent, ut in iisdem alienandis fiduciarii libero arbitrio haud utantur. *Auth. Res quæ s. C. Comm. de Legat.* Cacheran. *Deiſ. Pedem. 85. n. 18.* Honded. *Vol. 1. Cons. 33. n. 19.* Inde prono alveo sequitur, id, quod prohibitum est, in genere alienari, illud quoque prohibitum esse quoad singulos actus, per quos alienatio contingit. *Knipsch. de Fideicom. Fam. c. 11. n. 38. seqq.* Anne autem dicta prohibitio in nostro casu respectu dotis limitationem patiatur, hic examinandum est? Disponi igitur posse de bonis fideicommissio subjectis in favorem dotis patet ex *cit. Auth. j. l. 22. §. 4. n. ad Sct. Trebell. Nov. 39. c. 1.* Sand. *de probib. rerum alien. c. 8. n. 17.* Brunn. *ad alligat. Authent. n. 2.* Imperator autem rationem in eo positam esse voluit, ut illa quæ communiter omnibus profunt, præponantur iis, quæ specialiter quibusdam utilia sunt. Favorem autem dotis esse publicum, nemo diffiteri poterit. *conf. l. 2. n. de Jur. Dot.* Stryck. *de Caut. Test. c. 21. §. 7.* Ceterum id non silentio prætereundum, hoc casu Dd. requirere, ut nulla alia bona suppetant, unde comimode filia dotari possit; eum hanc dispositionem tantummodo subsidiariam esse putent. *a. l. 16. n. de minor. Stryck. c. 1. §. 8.*

§. XXVII. Nullum quoque dubium superest, quo minus dos universorum bonorum, es bestehe solche in beweglichen oder unbeweglichen, etiam partes metallicas, quas vulgo Ruchse nominant, complectatur. Quamvis enim in Saxonia Electorali fructus metallici pro non renascentibus habeantur, adeoque redditus partium metallicarum marito jure ususfructus non cedant. *P. 3. C. El. 25.* inde tamen argumentum duci nequit, quo minus dos omnium bonorum eo extendatur. Cum enim dictæ partes

An idem obtineat in partibus metallicis?

partes metallicæ juxta. *cit. Const.* instar immobilium considerentur; proventus vero sive redditus ex istis, si jam separati & percepti sint, mobilibus accenseantur. conf. *Dn. Rivin. Diff. de marit. Hæred. mobil. §. 49.* cur igitur partes metallicæ a dote omnium bonorum exclusæ esse debent?

Feudum quousque in dotem dari possit?

§. XXVIII. Ex hisce deductis apparet, bona allodialia omnia ad ductum legis nostræ à fœminis in dotem dari posse, quid vero de bonis feudalibus dicendum, nunc videbimus, num scilicet hæc quoque ad dotem omnium bonorum sint referenda? Supponimus igitur hic feudum improprium sive fœmininum, & quanquam alias distinguitur inter feudum fœmininum & fœminæ. *2. F. 50.* hodierno tamen loquendi usu omne feudum fœmineum dicitur, quod ad fœminas est transitorium, sive ex consuetudine, sive ex pacto succedant. Conf. *Swendendorff. Annot. Feud. ad Lucubrat. J. R. Ex. 5. §. 11. voce: Fœmineum.* *Dn. Horn. Jurispr. Feud. c. 4. §. 3.* Mulier igitur, si Feudum habeat, hoc in dotem omnium bonorum referre non prohibetur. *2. F. 13. 2. F. 17.* Quod quidem non ex ea ratione affirmandum est, quod dotis datio ab uxore facta non sit species alienationis prohibita; sed quod concessioni Feudi fœminæ factæ insit permissio facultatis constituendi dotem. *Struv. S. J. F. cap. 13. apb. 5. n. 1. Swendendorff. c. 1. Diff. 14. §. fin. voce: Nec in dotem &c.* Quo casu, si filia, feudum simul in dotem dare velit, consensus domini directi non exigitur. *2. F. 13.* modo feudum non æstimatum fuerit venditionis ergo, neque pactum de lucranda dote accefferit. Confer. *Dn. Mencken. Tr. Synops. Pandect. tit. de Jur. Dot. p. 351.* E diverso

diverso si pater vel extraneus feudum in dotem velit dare, tunc necessario consensus domini directi requiritur. 2. F. 9. §. donare. Propterea autem ratione fœminæ aliter dispositum fuit, quoniam hoc casu non omnimoda adest alienatio, uxor enim constante matrimonio quodammodo est & manet Domina. l. 30. C. de Jur. Dot., ita, ut ad maritum dominium non perpetuum ac irrevocabile transeat, sed temporale ac revocabile, quod soluto matrimonio ad mulierem revertitur. c. l. 30. Bittsch. ad tit. 13. 2. F. Notab. 1. Sweudendorff. c. l.

§. XXIX. Hucusque quæstiones ad dotis omnium bonorum objectum se referentes declaratae fuerunt. Ante omnia tamen, cum universa bona in dotem data fuerint, æs alienum deducendum est, cum bona non intelligantur nisi deducto ære alieno. l. 39. §. 1. π. de V. S. l. 2. §. 1. π. & l. 6. C. de Collat. l. 8. C. ad leg. Falcid. l. f. §. f. C. de bon. que liber. j. §. ult. J. ad Leg. Falcid. Cum igitur mulier omnia bona dotis loco concesserit, ea bona intelligenda, quæ libere in patrimonio ejus sunt. Quo sensu ἡλικὴν ἀναδραχῶν, quod deducto ære alieno superest, vocat Theophil. ad Inst. tit. de Leg. Falcid. conf. Harmenop. 2. 5. 1. 9. N. 1. §. 22. l. f. C. de Repud. Hinc Quintilianus Declam. 273. inquit: *Bona mea i. e. quod liberum in patrimonio meo est, ad Te transire debet, ære alieno prius soluto.* Multo minus mulier in fraudem creditorum dotem omnium bonorum constituere valet, cum actio revocatoria detur creditoribus adversus maritum, scientem fraudari Creditores & nihilominus dotem accipientem. l. 10. §. 14. l. 25. §. 1. & 2. l. 14. π. que in fraud. Cred. Celsus Burgalius de dolo. l. 3. C. 6. n. 50. seqq. Qua de causa quo-

Omnia bona in dotem data id videtur datum, quod deducto ære alieno superest.

quoque dos non debetur filiabus, antequam creditoribus paternis sit satisfactum Carpz. P. 2. C. 46. d. 17.

Dos ut plurimum constituitur pactis dotalibus.

§. XXX. Qua ratione dos omnium bonorum sit constituenda, nunc explicandum venit. Dos autem omnium bonorum expresse constituitur, & quidem hoc plerumque fieri solet in pactis dotalibus, quicquid enim de dote conventum est, valet. *l. 48. π. de Pact. l. 1. C. de Pact. convent.* modo bonis moribus & legibus non fit contrarium. *l. 5. pr. π. de pact. dotal. j. l. 5. C. d. legib.* Sufficit igitur hac ex parte consensus utcunque declaratio, cum scriptura non sit necessaria, sed tantum commodioris probationis causa exigatur. *l. 6. C. de dot. prom. l. 4. π. de pignor.* Quamvis autem non opus sit, ut cum pacta dotalia conficiuntur. e. g. à Patre filia nomine, ut hæc specialiter consentiat. *L. 7. C. de Pact. convent.* hoc tamen tantummodo admittendum est, quatenus talia pacta tendunt in commodum & utilitatem sponsæ. *conf. l. 45. in fin. π. solut. matrim.* Cum in favorabilibus solius etiam patris consensus sufficiat. *L. 6. C. de Revoc. donat.* E diverso, si istiusmodi pacta damnum & perniciem sponsæ vel uxori afferant; tunc pactum patris non debet ad filia dispendium operari. *l. 7. C. de Jur. Dot. l. 7. π. de pact. dotal.* *conf. Consult. Dn. Barthius Diff. de Benefic. Fil. abstin. Hered. Pat. ad effect. exig. dot. prom. c. 1. §. 18. 19.* Inde nullum dubium superest, quin omnibus bonis in dotem datis, quam maxime filia approbatio sit necessaria.

De Consensu Curatoris disquiritur.

§. XXXI. Sed non incommode jam sub incudem dissertationis revocare licet, utrum dote omnium bonorum in pactis dotalibus tributa curatoris consensus sit necessarius?

nessarius? Quoad Jus Civile attinet, citra dubium curatoris consensu superfedere potest. *L. 3. C. de Revoc. donat.* Ast vero Jure Saxonico res majoribus difficultatibus supposita esse videtur. Cum enim mulier absque curatoris consensu matrimonium inire possit, *l. 8. C. d. nupt.* etiam de bonis suis ratione dotis quocunque modo disponere posse videtur, cum dos & pacta, quibus illa constituitur, sint sponsaliorum item nuptiarum accessoria. *a. l. 21. §. 3. ff. quod met. caus.* Quam sententiam in Saxonia Electorali usu servari testantur Moller. *L. 1. Sem. c. 13. n. 2. Carpz. Decif. 173. Bruhn. Cent. 1. Dec. 45.* Ast vero tutissime omnino in nostro quoque casu curator adhihetur, cum hic singulare mulieris omnia bona in dotem dantis præjudiciam versetur. *P. 11. Const. El. 15.* nisi mulieris præsentis agnati curatoris defectum suppleant. conf. Magnif. Dn. Mencken. *Tr. Synopt. Pandect. Tit. de Pact. Dotal. p. 354.* Inprimis autem curatoris consensus tunc necessarius erit, si dos æstimato detur, quia hoc modo emtio venditio, quæ absque curatore neutiquam valet, celebrata esse videtur. conf. Dn. Bodin. *Diss. de his, que mulier Sax. valid. citra curat. 29. tb. 10. lit. b.* E diverso necessitas curatorem adhibendi cessat, cum pacta dotalia tantum per modum ultimæ voluntatis composita sunt. *a. l. 4. C. quasi testam. fac. poss. P. 11. Const. El. 15. §. fin.*

§. XXXII. Supra §. 30. assertum fuit, quocunque modo in pactis dotalibus pacisci licere. Neutiquam tamen jure civili permittitur, ut in dote omnium bonorum per dicta pacta successio tribuatur. *L. 5. C. de pact. con. vent.* conf. Gail. *l. 2. Obs. 126. n. 1. Wefenbec. P. 1. Diss. ad D. 46. n. 23. Klok. Conf. 114. n. 13.* Interim tamen

Jure Civ. per pacta dotalia in dote omnium bonorum successio non tribuitur.

E

Praxi

Praxi Imperii contrariam sententiam contra *d. l. hodie* admitti, unanimi propemodum suffragiorum consensu Dd. statuunt. Dn. Mencken. *Tr. Synopt. Pandect. t. de Paët. dotal. p. 353.* Myler. *Gamol. c. 6. n. 22.* Cothm. *V. 2. Resp. 78. n. 170.* Wefenbec. *Paratitl. π. tit. de paët. dotal. n. 4.* Quodsi autem hac ratione per modum ultimæ voluntatis de futura successione disponatur, quinque testes accedere debent. *l. f. §. f. C. de Codicill.* Br. *ad L. 1. π. de paët. dot.* Perez. *in Comm. Cod. tit. de paët. convent. n. 13.* Hahn. *de Jur. Rer. Const. 73.* aut infinuatio judicialiter fiat. *a. l. 19. C. de testam. P. 11. C. El. 43.*

Dos debet tradi.

§. XXXIII. Traditio quoque accedat necesse est, ratione dotis omnium bonorum. Traditur autem dos vel naturaliter. *l. 46. π. de J. D.* vel civiliter, hoc contingit nimirum cautione. *l. 3. §. 2. π. de A. E. l. 20. π. a. l. 3. π. de usufr.* Imo quoque legatum vel hæreditas a muliere dotis causa repudiari potest, ut vir acquirat. *l. 14. §. ult. π. de fund. dotal.* Ut alia huc spectantia jam silentio præteream, quæ legere licet apud Dn. Ziegler. *Dissert. de Jur. Dot. §. 36.* Quodsi autem negotium tantummodo in terminis promissionis substituerit, ita, ut universa bona saltem promissa, nondum vero illata fuerint. *a. l. 6. C. de Dot. promiss.* hæc dos promissa omnino sub dotis vocabulo continetur, quoties substrata materia id patitur. *a. l. 9. C. de paët. convent.* Dn. Mencken. *Tract. Synopt. Pandect. tit. de Jur. Dot. p. 350.*

Maritus non cogitur omnia bona dotis loco accipere.

§. XXXIV. Interim tamen maritus cognequit, ut a muliere omnia bona dotis loco accipiat. Contingere enim potest, ut dos omnium bonorum marito sit oneri. Ita marito nobili bene prospiciendum erit, ut ne dote omnium

omnium bonorum nimis insigne præjudicium feudo inferatur, cum successu temporis juxta dotis quantitatem sit constituendum dotalitium. Qua ratione hoc nobili sit consulendum, supra §. 18. jam deductum est.

§. XXXV. Dotem omnium bonorum constitutam fuisse, facti est, & probatione opus habet. *l. 22. n. de Probat.* Neutiquam autem sufficit, quod in instrumento dotis confiteatur maritus, se dotem accepisse, *l. 1. C. de Dot. Caut. non num.* Excell. Dn. Rivinus in *Enunciat. Tit. 43. Enunc.* v. Ludovici in *Dissert. de probat. dot. §. 18.* Quod ex hac ratione non admittendum esse Dd. putant, quoniam ante nuptias & tempore pactorum dotalium dos numerari non solet, ut igitur subleatæ fidei hæc confessio esse videatur. conf. Brunn. *ad cit. l. 1. n. 1.* Ut ne igitur uxor dotis illatæ omnium bonorum probatione successu temporis destituatur, hæc omnino circumspecta esse debet. Gail. *L. 2. Obs. 81. n. 1. seqq.* cum ne quidem maritus jurata confessione creditoribus suis præjudicare possit. Carpz. *P. 1. C. 28. def. 73.* Qua ratione ergo hoc in casu callidis machinationibus obviam eundum sit; faciem præluere annis fuit Dn. Stryk. *Caut. Contr. S. 3. c. 8. §. 29.* Nec minus id haud abs re fore videtur, ut confessio dotis acceptæ ex post facto tempore constantis matrimonii accedat. conf. *l. 14. §. 1. C. de non num. pec.* Brunn. *ad l. 1. n. 2.* Interim hoc extra dubium positum est, quod contra ipsum maritum, factum illationis dotis omnium bonorum negantem, confessio ejus loco probationis uxori dotem repetenti sufficere possit. Mev. *P. 2. Dec. 241. n. 4.* cum hoc casu confessio in solius confitentis mariti præjudicium cedat, uti hæc prolixius deducta

legere licet ap. Dn. Ludovici *Diff. de Prob. Illat. Dot. §. 6. seqq.* Ratione viduæ autem dotalitium petentis requiritur, illationem dotis omnium bonorum accuratè probatam fuisse: Ad hoc vero probandum non adstringitur, dictam dotem in utilitatem feudi versam fuisse. Ex illatione enim versio præsumi solet, donec agnati contrarium probaverint, Dn. Ludovici *in. D. Diff. §. 31. Carpz. P. 2. C. 44. def. 9. n. 7. & 8. Stryk. Exam. Jur. Feud. c. 21. qu. 21.*

Pactum de lucranda dote omnium bonorum valet.

§. XXXVI. Quodsi adjectum fuerit pactum de lucranda dote omnium bonorum, an hoc admittendum venit? Quod omnino affirmandum est. conf. Bachov. *ad Treutler. Vol. 2. Disp. 7. tb. 4. lit. e.* modo uxor non fuerit decepta five circumventa. *l. un. C. si adv. dot.* Quo casu ei succurrendum est ex bono & æquo *l. 6. §. 2. n. de Jur. Dot.* Multo minus in fraudem legitimæ, liberorum effectum producere potest. t. t. *C. de Inoff. Dot. j. l. 6. C. de secund. Nupt. Maurit. de Restit. c. 203. n. 3.* Quodsi autem feudum in dote omnium bonorum deprehendatur, pactum de lucranda dote illud neutiquam afficere potest, uti jam supra deductum fuit in §. 28. conf. Dn. Ziegler. *de Jur. dot. tb. 38.*

In dubio bona uxoris pro paraphernalibus sunt censenda.

§. XXXVII. Hactenus demonstratum fuit, qua ratione expressè universa bona in dotem dari possint. Nunc quaestio exurgit an in dubio quoque omnia bona dotis loco illata fuisse præsumantur? Quod omnino negandum est, cum talem intervenire actum necesse sit, ex quo de constitutione dotis & animo constituendi præsumtio fieri possit. Quapropter si mulier simpliciter, nulla dotis facta mentione, marito nupserit, neutiquam omnia bona sua

sua ei dotis causa dedisse censetur. *l. 9. §. 2. §. 3. π. de Jur. Dot. l. 17. C. de Donat. int. Vir. & Uxor.* Hillig. *in Don. Enucleat. l. 21. c. 10. lit. F.* Carpzov. *Dissert. de Bon. ux. Recept. §. 13.* Cum dotis constitutio fit facti *l. 1. C. de Jur. doc.* ita ut non praesumatur, sed probari debeat. Finkelthuf *observat. 118.* Bach. *ad Treutl. Vol. 7. Disp. 7. th. g. Cache- ran. dec. 21. Max. ad Jus Lubec. L. 1. t. 5. n. 15.* Quavis autem Schilter. *in Prax. Jur. Rom. in For. Germ. Ex. 36. §. 77.* in contrariam propendeat sententiam, quod scilicet in Germania uxor in dubio omnia bona marito in dotem dedisse praesumatur, cum Jure Germanico differentia inter bona dotalia, paraphernalia & receptitia sit incognita. Hoc tamen neququam admittendum est, cum hoc intuitu quoque Jus Romanum, tanquam Receptum attendi debeat. *conf. Dn. Stryk. Diss. de Jur. Singul. Connub. in Germ. c. 3. §. 7. Ziegler. de Jur. Dot. §. 28.* nequaquam enim omnis bonorum uxoris differentia in foris Germanicis sub- lata est. *Coler. P. 1. Dec. 18. n. 3.*

§. XXXIIX. Cum vero dos vel aestimato vel inae- Dos omnium bonorum datur l. aestimato l. inae- stimato. stimato dari possit. *l. 10. l. 52. π. de Pact. dotal.* nullum dubium existit quo minus dote omnium bonorum consti- tuta hoc fieri possit. Qua occasione id notandum est, duplici modo res aestimatas in dotem dari. Aut enim ita dantur, ut inter dantem ac accipientem contrahatur em- ptio venditio, quae aestimatio dicitur venditionis causa fa- cta. *l. 10. §. 4. 5. l. 16. π. de Jur. Dot. l. 15. π. solut. matrim. l. un. §. 9. de R. U. A.* aut aestimatio taxationis saltem gratia adjicitur, ut de vero pretio constet. *l. 21. C. de Jur. Dot.* Quid igitur hac ex parte actum fuerit, bene consideran- dum est, si enim res dotales inaestimatae datae fuerint, pe- ricu-

riculum harum spectat ad mulierem, & præterea dictæ res soluto matrimonio in specie sunt restituendæ Stryk. *de Caut. Contr. S. 3. c. 8. §. 10.* si autem sub certa æstimatione res datæ sint & quidem venditionis causa, periculum spectat ad maritum. *l. 5. C. de Jur. Dot.* Ast vero si taxationis gratia æstimatio sit adjecta distinguendum, an res soluto matrimonio adhuc existant, an casu interierint. Priore casu restituendæ res ipsæ eodem tamen pretio, quo datæ, posteriori pretium præstari debet. *l. ult. pr. π. de Pact. dot. l. 20. C. de Jur. Dot. l. 50. l. 66. §. 3. π. solut. matr.* conf. Joh. Petr. Fontanella *de Pact. dot. Tom. 2. Clausal. 5. Gloss. 8. part. 13. n. 31.*

fidejussor ab uxore ratione dotis omnium bonorum non potest exigi.

§. XXXIX. Neutiquam tamen uxor intuitu dotis omnium bonorum à marito fidejussorem exigere valet. *l. 1. l. 2. C. ne fidejuss. dot. c. 7. x. de Donat. inter Vir. & Uxor.* Rationem in eo positam fuisse censent, quia hoc perfidiae & similitudinibus ansam suppeditare valet. *d. l. 2. conf. Dn. Schœpffer. Synopf. Jur. Priv. tit. de fidejuss. n. 19.* Quod si autem maritus ad summam inopiam vergere cœperit, uxori ab eo satisfactionem petere permitti monet. Dn. Berger. *Animadvers. in Br. Quest. ad Pand. t. de fidejuss. ad qu. 4.*

Maritus dotis sit Dn. civilis.

§. XL. Satis patet, qua ratione dos omnium bonorum constituatur, nunc inoffenso pede effectus ejusdem considerare licebit. Quod institutum ita prosequendum erit, ut attendatur, tum quid à parte mariti, tum quid à parte uxoris sit observandum, Quod ad maritum attinet, ille gaudet omnino durante matrimonio civili dominio, *a. l. p. C. de R. P.* Quod si igitur marito res omnes dotis loco traditæ fuerint, tunc Dominus fit revocabilis rerum non fungibili-
um

um d. l. 9. ut igitur res mobiles plané alienare possit. a. l. 3. §. 2. π. de suis & leg. Her. Imo fungibilia irrevocabi- liter acquirit & liberé distrahit. l. 42. π. de Jur. Dot. Qua occasione non incommodé quæstionem ventilare licet, utrum res ex pecunia dotali acquisita dotalis sit censenda? Quod omnino negandum est. l. 12. C. de Jur. Dot. Quamvis autem multi L. 54. π. cod. contrariam sententiam confirmatam fuisse existiment, neutiquam tamen ex dicta lege aliquid probari potest, cum verbum: *videtur*, nota sit improprietas conf. Dn. Berger. *Oecon. Jur.* l. 1. r. 3. 2b. 10. n. 11. *ubi præjud.* Secus tamen sentiendum est, cum prædia ex tali pecunia comparata, sint emta nomine ipsius uxoris & ipsi tradita. l. 6. C. si quis alt. l. sibi.

§. XLI. Quid juris autem est ratione rerum immobilium, cum dos omnium bonorum constituta? Hac occasione supra facta distinctio §. 38. in mentem revocanda est, utrum res æstimato, an vero inæstimato in dotem datæ fuerint, conf. Ziegl. *de Jur. Dot.* §. 43. & 44. Res igitur dotales immobiles inæstimato datas, vel taxationis saltem gratia æstimatas regulariter maritus alienare nequit, ne quidem consentiente uxore ut ne sexus mulieris fragilitas in perniciem substantiæ mulierum convertatur. *Pr. 7. Quib. alien. lic. vel non* l. 30. C. de Jur. dot. Philipp. *Uf. Pr. Instit.* l. 2. *Eccl. 49.* Quodsi autem uxor sub juramento consenserit in alienationem mariti, hoc omnino sufficiens est. a. c. 28. x. *de jurejur.* c. 7. c. 1. in 6. Thom. *Dec.* 31. n. 49. Nec minus in Saxonica Elect. alienatio dotalis prædii ab ipsa uxore cum consensu mariti & curatoris facta subsistit. §. R. l. 1. a. 31. *Dec. El.* 24. *Coler. Dec.* 12. n. 21. *segg.* Cum igitur maritus lege prohibea-

*Res immobiles
maritus regula-
riter aliena-
re nequit.*

tur

tur alienare fundum dotalem. *l. un. §. 15. C. de R. U. A.* hoc non tantum ejusmodi alienationem respicit, qua dominium transfertur ad alium, sed idem obtinet, cum aliud Jus in re constituitur, ut hypotheca. *d. l. un.* Equidem huic sententiæ obflare videtur. *l. 21. C. ad SCT. Vellej.* ubi permittitur mulieri renunciatio juris hypothecæ. Sed dicta *l.* ad nostrum casum applicari nequit, cum de bonis mariti mulieri obligatis & remittendo in iis jure hypothecæ, neutiquam vero de ipsâ re dotali hypothecæ supponenda tractet. conf. Dn. Menken. *Tr. Synops. Pand. T. ad SCT. Vellej. p. 222.*

*Maritus rei
dotalis fru-
ctus percipit.*

§. XLII. Fructus autem ex dote omnium bonorum mobilium & immobilium provenientes maritus lucratur & suos facit. *l. 7. pr. π. l. 20. C. de Jur. Dot.* Sive sint naturales, in specie tales aut industriales *l. 10. §. 3. π. d. t. l. un. §. 9. C. de R. U. A.* sive civiles *l. 7. §. 14. π. solut. matrim.* Enimvero fructus pro sustinendis matrimonii oneribus cedunt lucro solius mariti. *l. 20. C. de Jur. Dot.* Quod tamen tantummodo admittendum est ratione fructuum, qui ad maritum pervenerunt constante matrimonio, ante enim vel post percepti doti accrescunt. *l. 6. l. 7. §. 1. ff. solut. matrim.* Qua ratione hoc in casu calculus rite subduci debeat, demonstrare satagit. Dn. Ziegler. *de Jur. Dot. th. 62.* Quodsi autem à marito thesaurus in fundo dotali sit inventus, hunc totum non lucratur, sed dimidiam partem soluto matrimonio restituere necesse habet, cum explorati juris sit, quod thesaurus inter fructus non computetur. *l. 7. §. 12. π. solut. matrim.* conf. Henricus Neuenhan. *de constit. ac repet. Dot. th. 6. lit. D.*

§. XLIII.

§. XLIII. Quia igitur maritus & emolumenta ex dote omnium bonorum percipit; inde ipsum quoque onera ferre oportet. Enimvero ei incumbit præstatio lætæ & levis culpæ & quidem in concreto, ad augendam diligentiam. *l. 17. π. de Jur. Dot. l. 24. §. 5. π. solut. matrim.* Nec debita hæc diligentia pacto remitti potest. *l. 6. π. de pact. dot. al. j. l. 1. π. solut. matrim.* pacta enim, quæ dotis causam reddunt deteriore, non sunt admittenda. *d. l. j. l. 2. ff. de pact. dot. al.* Wesenb. *ad d. f. n. 1. 2. 3.* Quodsi autem mulier moram fecerit in dote repetenda, tunc maritus ad dolum præstandum tantummodo obligatus est. *l. 9. π. solut. matrim.* Si ex diverso absque culpa mariti ex dote omnium bonorum res aliqua casu fortuito perierit, aut deminuta sit; iterum distinguendum est, utrum res æstimata, aut inæstimata data sit. Priori casu cum æstimatio venditionis gratia intercescit in maritum periculum redundat, cum pecuniam debeat. *l. 10. π. de Jur. Dot. l. 58. π. solut. matrim.* posteriori autem casu periculum est quodammodo mulieris. *d. l. 10. j. l. 69. §. 7. ff. l. 21. C. de Jur. Dot. l. 54. ff. sol. matrim. conf. Laut. ad π. t. d. jur. dot. §. 39.* Nec id silentio est prætereundum, quod in nostro etiam casu maritus impensas fructuum in se suscipere necesse habeat. *l. 7. §. f. π. solut. matrim.* fructus enim non intelliguntur, nisi deductis expensis. *l. 39. π. pro Soc. l. 7. pr. π. solut. matrim.* Huc etiam spectant tributa & similia onera realia, quæ propter fructus solvuntur & onus fructuum dicuntur in *l. 13. π. de impens. in res dot. al. fact.* In hunc censum tales suntus quoque veniunt, qui ob rei Dotalis tutelam & custodiam facti fuerunt, die Salva-Guardien Gelder zu Prießers Zeiten, *l. 15. π. c. t. Lauterb. Colleg. Pract. c. t. §. 6.* Imo mari-

maritus respectu dotis omnium bonorum non tantum ordinaria, sed & extraordinaria solvere tenetur tributa *l. 7. §. 2. π. usufr.* ita ut etiam ad solvendum tributum facultatum Vermögen: Steuer teneatur. confer. Dn. Berger. *Oecon. Jur. l. 2. t. 3. tb. 19. n. 7.* Quod autem maritus ejusdemque haeres nomine impensarum necessariorum & utilium jure agendi gaudeat extra dubium positum est. *v. l. 5. l. 15. ff. d. impens. in res dot. l. un. §. 5. C. d. R. U. A.* confer. *Stuk. ad L. un. C. de R. U. A. §. 14. seqq.* Dn. Berger. *c. l. l. 1. t. 3. tb. 10. n. 20.*

intuitu actio-
num maritus
fit procurator
in rem suam.

§. XLIV. Si demique in dote omnium bonorum deprehendantur actiones, harum intuitu maritus fit procurator in rem suam. *l. 49. π. solut. matrim.* Dn. Menken. *Tract. Synops. Pandect. tit. de Jur. Dot. p. 352.* Hic igitur maritus subtilitate juris procurator dicitur, cum in effectu sit Dominus, uti in simili hoc demonstravit Brunnem. *ad L. 9. C. de Procur. n. 2.* Cum autem mulier nomen simul in dotem dederit, & maritus id non exegerit sine culpa sua, quod exigere non potuerit, maritus aestimationem praestare non tenetur. *cit. l. 49. Colleg. Argentor. tit. Solut. matrim. tb. 12. n. 3.* Quodsi autem maritus sumtus Litis, Gerichts: Unkosten impendere necesse habuerit, eos repetere nequit sine discrimine, utrum modici sint, an magni. *ad l. 1. C. de Bon. matern.* conf. Dn. Berger *P. 1. Suppl. ad Elect. Discept. For. tit. 49. ad Obs. 1.* Diff. Dn. Schoepff. *Synops. Jur. Priv. T. de Impens. in res dotal. fact. n. 1.*

Quenam bona
maritus lucre-
tur uxore mor-
tua, disquiri-
tur.

§. XLV. An vero mortua uxore maritus omnia bona in dotem data, lucrari possit, jure meritoque disquiri solet? Qua occasione bene distinguendum est inter Jus Civile & Saxonicum. Jure Civili mortua uxore & soluto matrimo-
nio

nio maritus dotem non lucratur, sed si dos sit profectitia, revertitur ad patrem. *l. 6. π. de Jur. Dot. j. l. un. §. 13. C. de R. U. A.* etiam si liberi existant *dd. LL. Bartol. in not. ad L. 40. π. solut. matrim.* Ungepaar. *Ex. 7. th. 7.* Ut enim maritus dotem retineat, pactis opus est. *l. 43. π. solut. matrim. l. 12. pr. l. 26. §. 2. π. de pact. dot. l. 7. C. de pact. convent.* Ast vero Jure Saxonico maritus integram uxoris defunctæ dotem in pecunia numerata vel aliis quibuscunque mobilibus consistentem, excepta Gerada, lucratur. *l. R. l. 1. a. 31. §. a. 45. l. 3. act. 75.* Inde etiam maritus hæres mobilis dicitur *Dn. Berger. Oecon. Jur. L. 1. tit. 3. th. 10. n. 17. §. 20. subfn.* Interim tamen legitimam inde liberis supplere tenetur. *Carpzov. P. III. C. 11. d. 31.* Sed in immobilibus consistens dos legitimis hæredibus mulieris tanquam portio hæreditaria, acquiritur. *l. R. l. 1. a. 31. confer. Dn. Menken. Tr. Synopt. Pandect. tit. solut. matrim. p. 355.* Nisi maritus bona immobilia æstimata venditionis causa in dotem obtinuerit, tunc ea lucratur, nec defuncta uxore ejus hæredibus eadem restituere tenetur. *Wesemb. in Paratit. π. de Jur. Dot. n. 8. §. 9.* cum talis æstimatio, ut supradeductum fuit *§. 38.* faciat emtionem venditionem, & maritus ipsum premium, non ipsum fundum in dotem accepisse præsumatur, ita, ut merito talium bonorum immobilium lucrum obtineat. *Coler. P. 2. Dec. 286. n. 282. Menoch. de Præsumt. l. 3. præsumt. 74. Berlich. P. 3. Const. 29. n. 74.* Quod si maritus res dotales immobiles licito modo alienaverit & in pecuniam converterit peculiari curatore non adhibito, pecunia inde redacta mortua uxore non cedit marito juxta *Dec. El. 24. j. Carpzov. P. 11. C. 15. d. 2. Diss. Heintz, de lucr. Dot. th. 16.* Ceterum quod pactum de lucranda dote omnium bono-

rum, siue hæc consistant in rebus mobilibus, siue in immobilibus, adjici possit supra jam satis §. 36. explicatum fuit.

maritus gaudet beneficio competentie.

§. XLVI. Dictum fuit, qua ratione maritus dotem omnium bonorum lucrari possit. Quod si autem evenerit, ut maritus dolo malo res dotales non diminuerit, sed adversæ fortunæ calamitate hoc factum sit, in id tantummodo, quod facere potest condemnari debet. *l. 12. π. solut. matrim. l. un. §. 7. C. de R. U. A.* ita, ut fruatur beneficio competentie §. 39. *J. de Actio.* ibique Hopp: voce: *Quatenus facere potest.* Et cum ratio hujus beneficii consistat in reverentia marito ab uxore debita, quæ non permittit, ut maritus ad faccum & peram usque condemnetur. *l. 14. §. 1. in fin. π. solut. matr. d. l. un.* hinc dictum privilegium ne quidem maritus pacto cum uxore inito remittere potest. *l. 14. §. 1. π. solut. matr.* Nihilominus, si maritus suo delicto causam divortio suppeditaverit, beneficio competentie se indignum reddit. *l. 22. §. 1. & l. 52. π. de Re Judic.* Imo mulieris quoque filiis ex eodem matrimonio procreatis patris hæredibus dictum juris præsidium non denegatur, licet in nostro casu ob dotem omnium bonorum conveniantur. - *l. 18. pr. π. solut. matrim. conf. Lauterb. in Diff. de Benef. compet. tb. 7.*

uxor singulari gaudet privilegio.

§. XLVII. Diversos effectus dote omnium bonorum constitutâ in personâ mariti conspicuos existere, hactenus probatum fuit; superest, ut quoque consideremus, quid intuitu uxoris obtinet. Cum igitur satis superque evictum sit, omnia bona in dotem dari posse, hic ante omnia id meminisse debemus, quod uxori singularia competant privilegia, ne præjudicium aliquod patiatur, cum interfit republicæ, ut ne mulieres indorata relinquuntur. *l. 1. π. solut. matrim.* Enimvero pro dote omnium bonorum repetenda

uxor

uxor gaudet hypotheca tacita cum privilegio praelationis ante omnes reliquos creditores. *l. 12. §. 1. C. qui pot. in pign. l. un. §. 1. C. de R. U. A.* Jure Saxonico tamen mulieres solis tacitis prioribus hypothecis ex tempore copulæ sacerdotalis præferuntur. *P. 2. C. El. 24. O. P. S. tit. 43.* Ziegler. *de Jur. Dot. th. 58.* Datur autem uxori soluto matrimonio actio ex stipulatu ad dotem repetendam. *L. un. pr. C. de R. U. A.* conf. Neuenhahn. *de constit. ac Repet. Dot. th. 10. lit. C.* Cum igitur dos omnium bonorum in rebus immobilibus, item mobilibus consistat; illo casu statim dos est restituenda, hoc casu vero intra annum. *l. un. §. 7. C. de R. U. A.* Quod etiam hodie obrinet, modo anno illo uxori alimenta præsententur. *a. P. 11. C. El. 25. O. P. S. Tit. 50. §.* Denn Wann u. Weichbild. *art. 57. Berger. Decon. Jur. l. 1. t. 3. §. 10. n. 18.* Imo uxor ad dotis omnium bonorum restitutionem usque, etiam jure retentionis in bonis mariti gaudet. *a. l. 29. C. de Jur. Dot.* Quod tamen restringendum est, ad concurrentem dotis estimationem. *Carpz. P. 2. C. 25. D. 11. 12. Dn. Berger. Discept. For. ad O. P. S. tit. 39. Observ. 4. n. 2.*

§. XLVIII. Interdum tamen contingit, ut dos etiam universorum bonorum constante adhuc matrimonio repeti possit. Quodsi enim maritus ad inopiam redactus sit, tum res dotales uxor vindicare potest. *l. 29. C. de Jur. Dot. l. 24. pr. n. solut. matrim.* Nec excluditur ab hoc beneficio, quamvis sciens nupserit obarato. *Schoepff. Synops. Jur. Priv. tit. solut. matrim. n. 1.* ita, ut etiam hoc casu privilegio praelationis gaudeat. *Finckelthufius Obs. 80.* nisi doceatur dolo, aut luxuria uxoris maritum ad incitas redactum fuisse. *conf. dec. El. 6.* Ceterum regulariter

Dos omnium bonorum interdum constante matrimonio repeti potest.

maritus uxori dotem constante matrimonio restituere non tenetur nisi ex justis causis, ut impendat eam in res necessarias, vel officium pietatis inde suis exhibeat. *l. 73. §. 1. π. de Jur. Dot. l. 20. l. 21. π. solut. matrim.*

In quibusdam casibus uxor dotem plane repetere nequit.

§. XLIX. In certis autem casibus uxor res in dotem datas repetere nequit, ita lucro dotis excidit, si culpa mulieris matrimonium distrahat. *l. 24. C. de Jur. Dot. l. 38. π. solut. matrim. l. 8. §. 4. C. de Repud.* Nec minus uxor dotis quoque indistincte jacturam facit ob adulterium commissum. *l. 36. C. ad Leg. Jul. de Adult. Nov. 117. c. 8.* Hic autem adhuc disquirendum venit, an hæc generaliter sint intelligenda, ita, ut omnis omnino dos culpa vel delicto mulieris soluto matrimonio, an vero saltem quædam repeti possint. Sed hic distinguendum est inter dotem, quæ ab ipsa muliere data est, & inter eam, quam vel parens vel extraneus dedit. Dos igitur, quam ipsa mulier dedit, simpliciter omnino penes maritum manet. *N. 117. c. 8. §. 2.* Imo Jure Saxonico præter dotem universorum bonorum dicto casu marito etiam paraphernalia mobilia cedunt. *a. P. 4. C. El. 21. ibique Carpzov. d. 1.* Si autem dotem pater vel extraneus dederit, videndum est, utrum conventum fuerit, ut soluto matrimonio dos ipsis restituatur, hinc ipsis repetere licet. *l. 29. §. 1. π. solut. matrim. l. 6. §. 1. π. de Cond. causa. dat. l. 7. C. de pact. convent.* E diverso si simpliciter dos data sit, extraneus repetere nequit, sed penes maritum manet, *a. Lun. §. 13. C. de R. U. A.* Ratione patris autem casus sunt discernendi, utrum scilicet dotem dederit filia emancipata; an vero in potestate patria constituta. In priore casu dos penes maritum manet. *l. 71. π. de Evid. l. 5. de Repud. l. 59. π. solut. matrim.* in posteriori

rriori vero casu ad patrem revertitur dos; *N. 22. C. 19. Neuenhahn. de constit. ac repetit. Dot. ib. 10. lit. D.* Sed jure Saxo-
nico hæc distinctio non est attendenda, maritus enim inter-
cedente adulterio uxoris dotem profectitiam in rebus mo-
bilibus consistentem indistincte lucratur. *conf. P. 4. C. El.*
21. ibique Carpzov. d. l.

§. L. Ceterum hoc certi juris est, quod uxori omnia *Si bona mariti*
bona dotis loco concessa, restitui debeant, licet bona mariti *ad mortem*
ad mortem damnati fisco addicta fuerint. *l. 2. C. ne uxor pro*
marit. l. 5. §. 45. C. ad Leg. Jul. Majest. l. 9. C. de bon. Proscript. *ad dicta fisco*
tauen repetit
dotem.
dotem.
Dn. Mencken. *Tract. Synopt. Pandect. tit. de bon. damnator.*
Quod si pactis dotalibus conventum fuerit, ut bona con-
stante matrimonio acquisita inter conjuges sint commu-
nia, uxor hoc in casu præter dotem etiam dimidiam par-
tem bonorum acquisite repetere potest. *l. 24. C. de Do-*
nat. inter vir. & uxor. confer. Dn. Ziegler. *Dissert. de Jur.*
Dot. ib. 57.

§. LI. Nihil superest, quam, ut adhuc ostendatur, qua *In quibusdam*
ratione maritus dotis omnium bonorum jacturam faciat. *casibus mari-*
Quod si igitur maritus uxorem in adulterio deprehensam *tus lucro do-*
occiderit, lucro dotis omnino excidit. *l. 10. §. 1. π. solut.* *tis excidit.*
matrim. Cum enim sibi ipsi jus dixerit propria autorita-
te, perdit hoc lucrum legale. *Coler. Dec. 286. n. 28. Dissent.*
Bart. in leg. 10 §. 1. π. solut. matrim. Nec minus maritus à
dote omnium bonorum excluditur, si necem uxoris inul-
tam reliquerit. *a. l. 15. §. f. π. ad SCum Silan. j. l. 3 §. 5. π. ad*
SCum Trebellian. Imo maritus lucrum dotis amittit, si
uxorem malitiose deserere religioni sibi non duxerit. *l. 3. π.*
quib. ut indign. N. 22. c. 15. §. 2. Nov. 117. c. 8. §. 5. v. & 7. Conf.
P. 3. C. El. 26. Heinz. *Diss. de lucr. Dot. ac Dotal. ib. 26.*

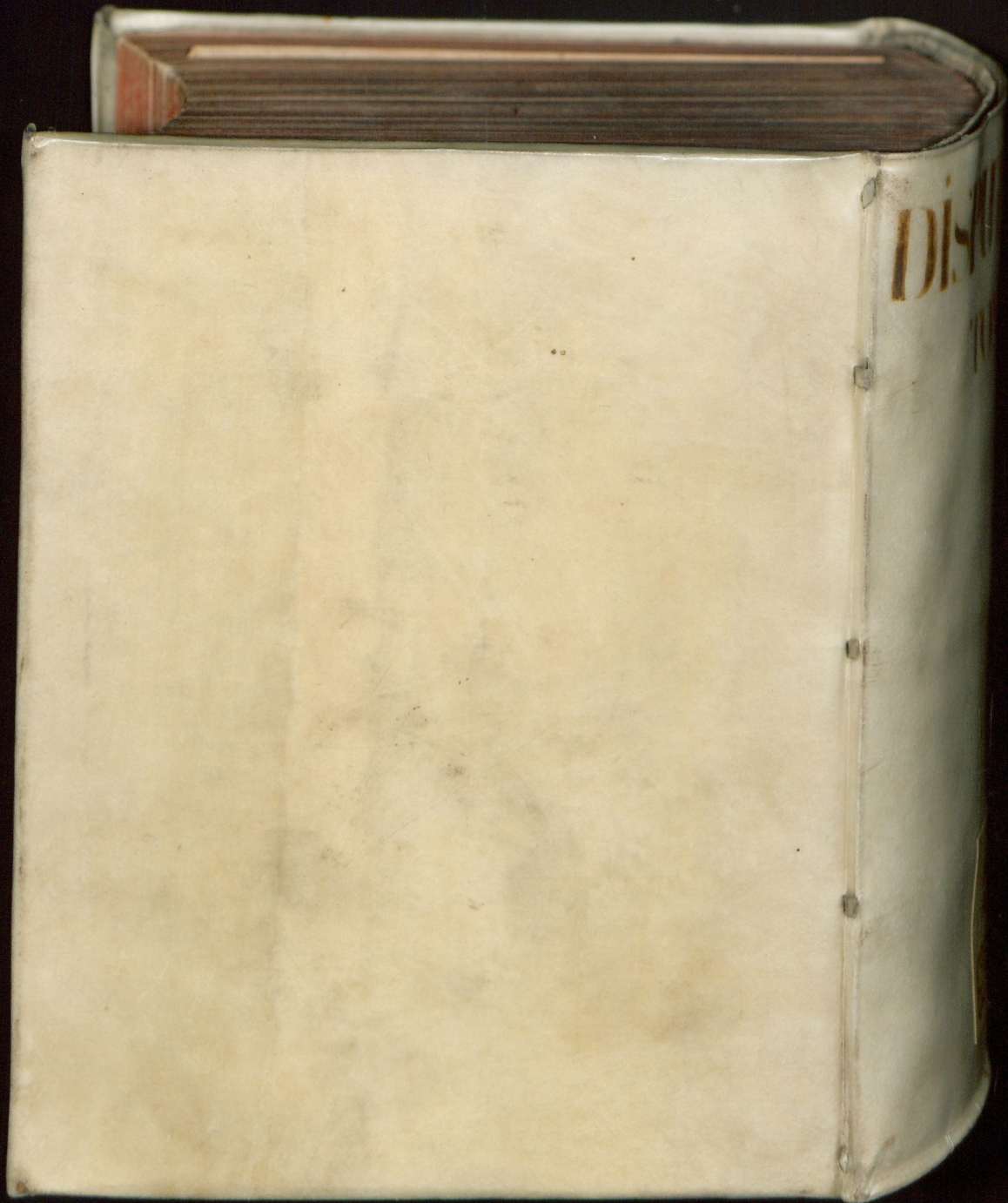
§. LIU.

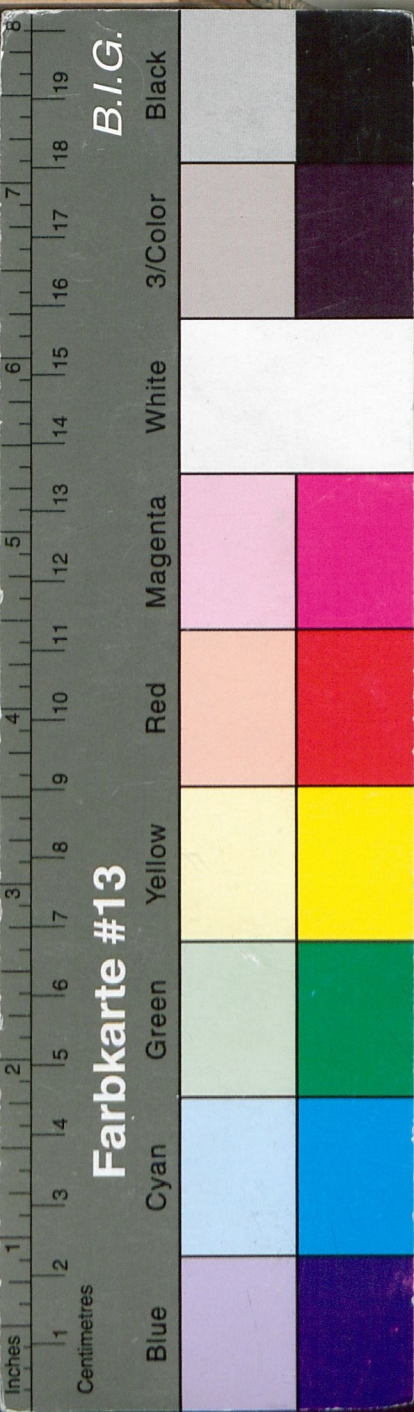
*Omina bona
propter nu-
ptias donari
possunt.*

§. LII. Satis haecenus de Dote omnium bonorum dictum fuit. Cum autem dos & donatio propter nuptias quodammodo pari passu ambulent. Vincent. de Franch. *P. 1. Dec. 182. n. 2 sq.* inde quoque nullum dubium excitari potest, quominus omnia bona propter nuptias donare liceat. Conf. *C. 7. A. tit. de Jur. Dot. th. 30. Obrecht de Donat. Diss. 5. th. 102.* ita ut subsistat citra insinuationem apud acta factam, licet excedat quingentos aureos quatenus emolumento mulieris cedit. Avthent. *eo decursum & c. C. de donat. ant. nupt.* Schilt. *ad pr. Exercit. 43. §. 9.* Quod si denique pactum de lucranda dote intercesserit, nullum autem de donatione propter nuptias intervenerit, pactum tamen dotis ad donationem propter nuptias extenditur. *l. 20. §. f. C. de donat. ant. nupt.* Nicol. *l. 9. C. de pact. convent.* Conf. Lauterb. *Dissert. de Donat. propt. nupt. §. 18. & §. 40.* Interim tamen moribus haec dotis & donationis propter nuptias aequalitas non observatur. Gail. *2. Obs. 18.* Carpz. *P. 2. C. 42. def. 1. n. 5.* sed donatio propter nuptias & major & minor esse potest. conf. Lauterb. *c. 1. §. 42.* Cum autem saepius contingat, ut mariti in praerudicium creditorum erga uxores nimis liberales existant, iure Saxonico Electorali ratione rerum propter nuptias donatarum foeminae de lucro captando cerranti nullum indulgetur privilegium, sed ea tantummodo inter chirographarios refertur. *O. P. S. tit. 43. §. So wollen, &c.* nisi forsitan specialem eo nomine hypothecam impetraverit. *d. §. conf. Dec. El. 72.* Plura quidem occasione huius thematis in medium proponere licuisset, sed ut ne benevolo lectori tardum exciteretur; nunc absque ulterioribus ambagibus vela contraho, ita, ut summi Numinis gratiam mihi exorantam cupiam.

TANTUM.

B.I.G.

Farbkarte #13

DE ²² ~~DIS~~ ~~TI~~ ~~ONIS~~
DOTE
OMNIUM BONORUM.

Occas. Leg. 4. C. de Jur. Dot.

CONSENSU
ILLUSTRIS JCTORUM ORDINIS

IN
ACADEMIA PATRIA
PRO

GRADU DOCTORALI
RITE CONSEQUENDO

PUBLICAE DISSERTATIONIS

M. JO. AUGUST. NEUBER,
LIPS.

AD DIEM XX. DECEMBR. A. O. R. MDCCXIV.

LITERIS TITIANIS.

